

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1828 ze dne 25. listopadu 2020 o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů a o zrušení směrnice 2009/22/ES ⁽¹⁾ 1**

II *Nelegislativní akty*

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2020/1829 ze dne 24. listopadu 2020 o předložení jménem Evropské unie návrhu na změnu přílohy IV a některých položek v příloze II a IX Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování na patnáctém zasedání konference smluvních stran a o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie k návrhům jiných smluvních stran úmluvy na změnu přílohy IV a některých položek v přílohách II, VIII a IX uvedené úmluvy 28**
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2020/1830 ze dne 27. listopadu 2020 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na 40. zasedání stálého výboru Úmluvy o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť (Bernská úmluva) 34**
- ★ **Rozhodnutí Rady (EU) 2020/1831 ze dne 30. listopadu 2020 o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Společné radě zřízené Dohodou o hospodářském partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a státy SADC EPA na straně druhé, pokud jde o úpravu některých referenčních množství stanovených v příloze IV této dohody 36**

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

Opravy

- ★ **Oprava směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava spotřebních daní (Úř. věst. L 58, 27.2.2020) 38**

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2020/1828

ze dne 25. listopadu 2020

o zástupných žalobách na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů a o zrušení směrnice 2009/22/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V důsledku globalizace a digitalizace se zvýšilo riziko, že jedna nezákonná praktika způsobí újmu velkému počtu spotřebitelů. Porušování práva Unie může vést k poškozování spotřebitele. Pokud nejsou k dispozici účinné prostředky k ukončení nezákonných praktik a k dosažení nápravy pro spotřebitele, je důvěra spotřebitelů ve vnitřní trh snížena.
- (2) Neexistence účinných prostředků k vymáhání práva Unie na ochranu spotřebitele by mohla rovněž vést k narušení spravedlivé hospodářské soutěže mezi obchodníky porušujícími předpisy a obchodníky tyto předpisy dodržujícími, ať už obchodují vnitrostátně nebo přeshraničně. Taková narušení by mohla bránit hladkému fungování vnitřního trhu.
- (3) Podle čl. 26 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) má vnitřní trh zahrnovat prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží a služeb. Vnitřní trh by měl spotřebitelům přinášet přidanou hodnotu v podobě vyšší kvality, větší rozmanitosti, přiměřených cen a vysoké úrovně bezpečnostních norem pro zboží a služby, čímž by se měla podpořit vysoká úroveň ochrany spotřebitele.
- (4) Podle čl. 169 odst. 1 a čl. 169 odst. 2 písm. a) Smlouvy o fungování EU má Unie přispívat k dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele prostřednictvím opatření přijatých podle článku 114 Smlouvy o fungování EU. Článek 38 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) stanoví, že v politikách Unie je zajištěna vysoká úroveň ochrany spotřebitele.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 440, 6.12.2018, s. 66.

⁽²⁾ Úř. věst. C 461, 21.12.2018, s. 232.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 26. března 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 4. listopadu 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 24. listopadu 2020 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

- (5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES (*) umožnila oprávněným subjektům podávat zástupné žaloby zaměřené zejména na ukončení nebo zákaz porušování práva Unie, jímž dochází k poškozování kolektivních zájmů spotřebitelů. Uvedená směrnice však dostatečně neřešila výzvy týkající se vymáhání spotřebitelského práva. Za účelem odrazování od nezákonných praktik a zmírnění újmy vzniklé spotřebitelům na stále více globalizovaném a digitalizovaném trhu je nutné posílit procesní mechanismy ochrany kolektivních zájmů spotřebitelů tak, aby zahrnovaly opatření na zdržení se jednání, jakož i opatření ke zjednání nápravy. Vzhledem k mnoha změnám, jež jsou potřeba, je vhodné zrušit směrnici 2009/22/ES a nahradit ji touto směrnicí.
- (6) Procesní mechanismy pro zástupné žaloby, a to jak u opatření na zdržení se jednání, tak u opatření ke zjednání nápravy, se v rámci Unie liší a nabízejí spotřebitelům různé úrovně ochrany. Kromě toho existují i členské státy, které v současnosti nemají zaveden žádný procesní mechanismus pro kolektivní žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy. Tato situace snižuje důvěru spotřebitelů a podniků ve vnitřní trh a jejich schopnost na vnitřním trhu působit. Narušuje hospodářskou soutěž a brání účinnému vymáhání práva Unie v oblasti ochrany spotřebitele.
- (7) Cílem této směrnice je zajistit na unijní a vnitrostátní úrovni alespoň jeden účinný a účelný procesní mechanismus pro zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání a na vydání opatření ke zjednání nápravy, který bude k dispozici spotřebitelům ve všech členských státech. Existence alespoň jednoho takového procesního mechanismu pro zástupné žaloby by zvýšila důvěru spotřebitelů a posílila jejich postavení při uplatňování jejich práv, přispěla by ke spravedlivější hospodářské soutěži a vytvořila by rovné podmínky pro obchodníky působící na vnitřním trhu.
- (8) Cílem této směrnice je přispět k fungování vnitřního trhu a dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele tím, že se oprávněným subjektům, které zastupují kolektivní zájmy spotřebitelů, umožní podávat zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání i opatření ke zjednání nápravy proti obchodníkům porušujícím ustanovení práva Unie. Oprávněné subjekty by měly mít možnost požadovat ukončení nebo zákaz takového jednání porušujícího předpisy a domáhat se nápravy, jak je v příslušných případech dostupná podle práva Unie nebo vnitrostátního práva, tedy například náhrady škody, opravy nebo snížení ceny.
- (9) Zástupná žaloba by měla poskytovat účinný a účelný způsob ochrany kolektivních zájmů spotřebitelů. Měla by umožňovat oprávněným subjektům jednat za účelem zajištění dodržování příslušných ustanovení práva Unie ze strany obchodníků a překonávat překážky, s nimiž se spotřebitelé potýkají v rámci individuálních žalob a k nimž patří nejistota spotřebitelů ohledně jejich práv a ohledně dostupných procesních prostředků, zdráhavost jednat a záporná bilance předpokládaných nákladů individuální žaloby ve srovnání s jejími přínosy.
- (10) Je důležité zajistit nezbytnou rovnováhu mezi zlepšením přístupu spotřebitelů ke spravedlnosti a poskytnutím vhodných záruk pro obchodníky proti zneužívání soudních sporů, které by nepřijatelným způsobem bránily podnikům v působení na vnitřním trhu. Aby nedocházelo ke zneužívání zástupných žalob, mělo by být vyloučeno přiznávání sankční náhrady újmy a měla by být stanovena pravidla pro některé procesní aspekty, jako je určování a financování oprávněných subjektů.
- (11) Tato směrnice by neměla nahrazovat stávající vnitrostátní procesní mechanismy pro ochranu kolektivních nebo individuálních zájmů spotřebitelů. S ohledem na právní tradice členských států by mělo být ponecháno na těchto státech, zda procesní mechanismus pro zástupné žaloby vyžadovaný touto směrnicí včlení do stávajícího nebo nového procesního mechanismu pro kolektivní opatření na zdržení se jednání nebo ke zjednání nápravy nebo jej upraví jako samostatný procesní mechanismus, pokud alespoň jeden vnitrostátní procesní mechanismus pro zástupné žaloby splňuje požadavky této směrnice. Tato směrnice by například neměla bránit členským státům v přijímání právních předpisů upravujících žaloby o určovací soudní nebo správní rozhodnutí, ačkoli pro tyto žaloby nestanoví žádná pravidla. Pokud na vnitrostátní úrovni již existují vedle procesního mechanismu požadovaného touto směrnicí další procesní mechanismy, oprávněný subjekt by měl mít možnost si zvolit, který procesní mechanismus použije.
- (12) V souladu se zásadou procesní autonomie by tato směrnice neměla obsahovat ustanovení o každém aspektu řízení o zástupných žalobách. Je proto na členských státech, aby stanovily pravidla týkající se například přípustnosti, důkazů nebo opravných prostředků použitelných pro zástupné žaloby. Členské státy by například měly mít možnost rozhodnout o požadovaném stupni podobnosti jednotlivých nároků nebo minimálním počtu spotřebitelů, jichž se zástupná žaloba na vydání opatření ke zjednání nápravy týká, aby případ mohl být přijat k projednávání jako

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/22/ES ze dne 23. dubna 2009 o žalobách na zdržení se jednání v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů (Úř. věst. L 110, 1.5.2009, s. 30).

zástupná žaloba. Tato vnitrostátní pravidla by neměla bránit účinnému fungování procesního mechanismu pro zástupné žaloby požadované touto směrnicí. V souladu se zásadou nediskriminace by se požadavky na přípustnost uplatňované na konkrétní přeshraniční zástupné žaloby neměly lišit od požadavků uplatňovaných na konkrétní vnitrostátní zástupné žaloby. Rozhodnutím o nepřípustnosti zástupné žaloby by neměla být dotčena práva spotřebitelů, jichž se daná žaloba týká.

- (13) Oblast působnosti této směrnice by měla odrážet nejnovější vývoj v oblasti ochrany spotřebitele. Vzhledem k tomu, že spotřebitelé se nyní pohybují na širším a stále více digitalizovaném trhu, dosažení vysoké úrovně ochrany spotřebitele vyžaduje, aby se směrnice vztahovala kromě obecného spotřebitelského práva i na oblasti, jako jsou ochrana osobních údajů, finanční služby, cestování a cestovní ruch, energetika a telekomunikace. Zejména je vzhledem k větší poptávce spotřebitelů po finančních a investičních službách důležité zlepšit vymáhání spotřebitelského práva v těchto oblastech. K rozvoji spotřebitelského trhu došlo rovněž v oblasti digitálních služeb a i zde vzrostla potřeba účinnějšího vymáhání spotřebitelského práva, a to včetně ochrany osobních údajů.
- (14) Tato směrnice by se měla vztahovat na porušování ustanovení práva Unie uvedených v příloze I, pokud tato ustanovení chrání zájmy spotřebitelů bez ohledu na to, zda jsou označováni jako spotřebitelé, cestující, uživatelé, zákazníci, retailoví investoři, neprofesionální zákazníci, subjekty údajů nebo jinak. Zájmy fyzických osob, které byly nebo mohou být uvedenými porušeními předpisů poškozeny, by však tato směrnice měla chránit pouze tehdy, pokud jsou tyto osoby spotřebiteli podle této směrnice. Tato směrnice by se neměla vztahovat na porušení předpisů poškozující fyzické osoby, které jsou podle ní považovány za obchodníky.
- (15) Touto směrnicí by neměly být dotčeny právní akty uvedené v příloze I, a proto by neměla měnit nebo rozšiřovat definice v nich stanovené ani nahrazovat jakékoli donucovací mechanismy, které tyto právní akty případně obsahují. Například by bylo nadále možné použít v příslušných případech k ochraně kolektivních zájmů spotřebitelů donucovací mechanismy stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽³⁾ nebo na tomto nařízení založené.
- (16) K vyloučení pochyb by měla být v příloze I co nejpřesněji vymezena oblast působnosti této směrnice. Pokud právní akty uvedené v příloze I obsahují ustanovení, která se netýkají ochrany spotřebitele, měla by příloha I odkazovat na konkrétní ustanovení na ochranu zájmů spotřebitelů. S ohledem na strukturu některých právních aktů, zejména v oblasti finančních služeb včetně investičních služeb, není však uvedení takových odkazů vždy proveditelné.
- (17) Za účelem zajištění dostatečné reakce na porušování práva Unie, jehož forma a rozsah se rychle vyvíjí, by při každém přijetí nového aktu Unie relevantního pro ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů měl normotvůrce zvážit, zda by příloha I neměla být změněna, aby byl nový akt Unie zahrnut do oblasti působnosti této směrnice.
- (18) Členským státům by měla být ponechána pravomoc uplatňovat ustanovení této směrnice i v dalších oblastech, které do oblasti její působnosti nespádají. Členské státy by například měly mít možnost zachovat nebo přijmout vnitrostátní právní předpisy, které odpovídají ustanovením této směrnice, ve vztahu ke sporům, které nespádají do oblasti působnosti přílohy I.
- (19) Jelikož soudní i správní řízení mohou účinně a účelně sloužit ochraně kolektivních zájmů spotřebitelů, je na uvážení členských států, zda může být zástupná žaloba podána v soudním nebo správním řízení nebo v obou typech řízení, v závislosti na příslušné oblasti práva nebo na příslušném hospodářském odvětví. Tím by nemělo být dotčeno právo na účinnou právní ochranu podle článku 47 Listiny, podle něhož mají členské státy zajistit, aby spotřebitelé a obchodníci měli právo na účinnou právní ochranu před soudem nebo tribunálem proti jakémukoli správnímu rozhodnutí přijatému podle vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici. To by mělo zahrnovat možnost strany sporu získat rozhodnutí nařizující v souladu s vnitrostátním právem odklad vymáhání zpochybněného rozhodnutí.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (20) Tato směrnice, která vychází ze směrnice 2009/22/ES, by se měla vztahovat jak na vnitrostátní, tak na přeshraniční porušování předpisů, a to zejména v případech, kdy spotřebitelé, kteří byli porušením předpisů dotčeni, žijí v jiných členských státech, než je členský stát, ve kterém je usazen obchodník porušující předpisy. Rovněž by se měla vztahovat na porušení předpisů, které ustalo před podáním zástupné žaloby nebo před skončením řízení o ní, jelikož by mohlo být stále potřeba zabránit opakování dané praktiky jejím zákazem, konstatovat, že daná praktika představuje porušování předpisů, nebo usnadnit spotřebitelům nápravu.
- (21) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování pravidel mezinárodního práva soukromého týkajících se soudní příslušnosti, uznávání a výkonu soudních rozhodnutí nebo rozhodného práva, ani by tato směrnice neměla tato pravidla stanovovat. Na procesní mechanismus pro zástupné žaloby vyžadovaný touto směrnicí by se měly uplatňovat stávající nástroje práva Unie. Zejména by se na procesní mechanismus pro zástupné žaloby vyžadovaný touto směrnicí měla použít nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ⁽⁶⁾, (ES) č. 593/2008 ⁽⁷⁾ a (EU) č. 1215/2012 ⁽⁸⁾.
- (22) Je třeba poznamenat, že nařízení (EU) č. 1215/2012 se nevztahuje na pravomoc správních orgánů, ani na uznávání či výkon jejich rozhodnutí. Tyto otázky by měly být ponechány na vnitrostátním právu.
- (23) V souladu s pravidly mezinárodního práva soukromého by případně mohlo být možné, aby oprávněný subjekt podal zástupnou žalobu jak v členském státě, v němž byl určen, tak i v jiném členském státě. Tato směrnice, která vychází ze směrnice 2009/22/ES, by měla rozlišovat mezi těmito dvěma typy zástupných žalob. Pokud oprávněný subjekt podá zástupnou žalobu v jiném členském státě než v členském státě, v němž byl určen, měla by být tato zástupná žaloba považována za přeshraniční zástupnou žalobu. Pokud oprávněný subjekt podá zástupnou žalobu v členském státě, v němž byl určen, měla by být tato zástupná žaloba považována za vnitrostátní zástupnou žalobu, a to i pokud byla podána proti obchodníkovi s bydlištěm v jiném členském státě, a i pokud jsou v rámci této zástupné žaloby zastoupeni spotřebitelé z několika členských států. Rozhodujícím kritériem pro určení typu podané zástupné žaloby by měl být členský stát, v němž se zástupná žaloba podává. Z tohoto důvodu by nemělo být možné, aby se vnitrostátní zástupná žaloba v průběhu řízení stala přeshraniční zástupnou žalobou nebo naopak.
- (24) Zejména spotřebitelské organizace by měly hrát aktivní úlohu při zajišťování dodržování příslušných ustanovení práva Unie. Všechny by měly být považovány za způsobilé k tomu, aby požádaly o status oprávněného subjektu v souladu s vnitrostátním právem. V závislosti na vnitrostátních právních tradicích by při zajišťování dodržování příslušných ustanovení práva Unie prostřednictvím podávání zástupných žalob podle této směrnice mohly aktivní úlohu sehrávat i veřejnoprávní subjekty.
- (25) Pro účely přeshraničních zástupných žalob by se na oprávněné subjekty měla vztahovat stejná kritéria pro určení v celé Unii. Zejména by měly být právníky osobami řádně založenými podle práva členského státu určení, mít určitý stupeň stálosti a míru veřejné činnosti, být neziskové povahy a mít s ohledem na svůj účel vyplývající ze zakladatelského právního jednání legitimní zájem na ochraně zájmů spotřebitelů podle práva Unie. Proti oprávněným subjektům by nemělo být vedeno insolvenční řízení ani by nemělo být o nich prohlášeno, že jsou v úpadku. Měly by být nezávislé a neměly by být ovlivňovány osobami, které nejsou spotřebiteli a které mají hospodářský zájem na podání zástupné žaloby, zejména obchodníky nebo hedgeovými fondy, a to i v případě financování třetími stranami. Oprávněné subjekty by měly mít zavedeny postupy umožňující předcházet takovému vlivu, jakož i střetu zájmů mezi nimi samotnými, jejich poskytovateli financování a zájmy spotřebitelů. Měly by jakýmkoli vhodným způsobem, zejména na svých internetových stránkách, a jednoduchým a srozumitelným jazykem zveřejňovat informace ukazující splnění kritérií pro určení za oprávněné subjekty a obecné informace o svých zdrojích financování obecně a o své organizační, řídicí a členské struktuře, účelu vyplývajícím ze zakladatelského právního jednání a činnostech.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 ze dne 11. července 2007 o právu rozhodném pro mimosmluvní závazkové vztahy (Řím II) (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s. 40).

⁽⁷⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech, (Úř. věst. L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (26) Členské státy by měly mít možnost stanovit kritéria pro určení oprávněných subjektů pro účely vnitrostátních zástupných žalob svobodně v souladu s vnitrostátním právem. Členské státy by však rovněž měly mít možnost uplatňovat kritéria pro určení stanovená v této směrnici pro určování oprávněných subjektů pro účely přeshraničních zástupných žalob i na oprávněné subjekty určené pouze pro účely vnitrostátních zástupných žalob.
- (27) Žádná z kritérií uplatňovaných pro určování oprávněných subjektů ve vnitrostátních nebo přeshraničních zástupných žalobách by neměla bránit účinnému fungování zástupných žalob podle této směrnice.
- (28) Členské státy by měly mít možnost určit za účelem podávání zástupných žalob oprávněné subjekty předem. Tato směrnice by neměla členské státy vybízet k tomu, aby zavedly možnost určovat oprávněné subjekty ad hoc. Pro účely vnitrostátních zástupných žalob by však členské státy měly mít možnost rovněž nebo alternativně určit oprávněné subjekty ad hoc pro konkrétní vnitrostátní zástupnou žalobu. Takové určení by měl mít možnost provést soud nebo správní orgán, u něhož bylo zahájeno řízení v dané věci, a to případně i formou přijetí. Pro účely přeshraničních zástupných žalob jsou však nezbytné společné záruky. Proto by oprávněným subjektům určeným ad hoc nemělo být umožněno podávat přeshraniční zástupné žaloby.
- (29) Mělo by být na určujícím členském státě, aby zajistil, že subjekt splňuje kritéria pro určení oprávněným subjektem pro účely přeshraničních zástupných žalob, posoudil, zda je oprávněný subjekt splňuje i nadále, a v případě potřeby určení tohoto oprávněného subjektu zrušil. Členské státy by měly posouzení, zda oprávněné subjekty nadále splňují kritéria pro určení, provádět alespoň každých pět let.
- (30) Vzniknou-li obavy ohledně toho, zda oprávněný subjekt splňuje kritéria pro určení, členský stát, který tento oprávněný subjekt určil, by měl tyto obavy prošetřit a určení tohoto oprávněného subjektu v příslušném případě zrušit. Členské státy by měly určit vnitrostátní kontaktní místa pro účely předávání a přijímání žádostí o prošetření.
- (31) Členské státy by měly zajistit, aby u jejich soudů nebo správních orgánů mohly přeshraniční zástupné žaloby podávat oprávněné subjekty určené pro účely takových zástupných žalob v jiném členském státě. Oprávněné subjekty z různých členských států by navíc měly mít možnost jednat společně v rámci jedné zástupné žaloby před jedním soudem, a to podle pravidel týkajících se soudní příslušnosti. Tím by nemělo být dotčeno právo soudu nebo správního orgánu, u něhož bylo zahájeno řízení v dané věci, přezkoumat, zda je vhodné zástupnou žalobu projednávat jako jedinou zástupnou žalobu.
- (32) Je třeba zajistit vzájemné uznávání procesní způsobilosti oprávněných subjektů určených pro účely přeshraničních zástupných žalob. Totožnost těchto oprávněných subjektů by měla být sdělena Komisi a Komise by měla sestavit seznam těchto oprávněných subjektů a zpřístupnit jej veřejnosti. Zařazení na seznam by mělo sloužit jako důkaz procesní způsobilosti oprávněného subjektu podávajícího zástupnou žalobu. Tím by nemělo být dotčeno právo soudu nebo správního orgánu přezkoumat, zda účel vyplývající ze zakladatelského právního jednání oprávněného subjektu odůvodňuje v konkrétním případě podání žaloby.
- (33) Cílem opatření na zdržení se jednání je ochrana kolektivních zájmů spotřebitelů bez ohledu na to, zda jednotliví spotřebitelé skutečně utrpěli ztrátu nebo újmu. Opatření na zdržení se jednání mohou obchodníkům ukládat, aby podnikli konkrétní kroky, například aby spotřebitelům poskytli informace, které dříve v rozporu s právními povinnostmi poskytnuty nebyly. Rozhodnutí o opatření na zdržení se jednání by nemělo záviset na tom, zda daná praktika byla použita úmyslně nebo z nedbalosti.
- (34) Při podání zástupné žaloby by měl oprávněný subjekt soudu nebo správnímu orgánu poskytnout dostatečné informace o spotřebitelích, jichž se zástupná žaloba týká. Tyto informace by měly soudu nebo správnímu orgánu umožnit, aby stanovil svou příslušnost a určil rozhodné právo. V případě souvisejícím s deliktním protiprávním jednáním by tato povinnost zahrnovala informování soudu nebo správního orgánu o místě, kde došlo nebo může dojít ke škodné události poškozující spotřebitele. Stupeň podrobnosti požadovaných informací by se mohl lišit v závislosti na tom, jakého opatření se oprávněný subjekt domáhá a zda je uplatněn přihlašovací mechanismus („opt-in“) nebo odhlašovací mechanismus („opt-out“). Kromě toho při podání zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání by pro případné pozastavení nebo přerušování promlčecích lhůt platných pro následné nároky na dosažení nápravy bylo třeba, aby oprávněný subjekt poskytl dostatečné informace o skupině spotřebitelů, jichž se zástupná žaloba týká.

- (35) Členské státy by měly zajistit, aby se oprávněné subjekty mohly domáhat opatření na zdržení se jednání a opatření ke zjednání nápravy. Pro zajištění procesní účinnosti zástupných žalob by členské státy měly mít možnost rozhodnout, že se oprávněné subjekty mohou domáhat opatření na zdržení se jednání a opatření ke zjednání nápravy v rámci jedné zástupné žaloby nebo v rámci samostatných zástupných žalob. Pokud se oprávněné subjekty domáhají opatření v rámci jedné zástupné žaloby, měly by mít možnost se veškerých příslušných opatření domáhat v okamžiku podání zástupné žaloby, nebo se nejdříve domáhat příslušného opatření na zdržení se jednání a poté případně opatření ke zjednání nápravy.
- (36) Oprávněný subjekt podávající zástupnou žalobu podle této směrnice by se měl domáhat příslušných opatření včetně opatření ke zjednání nápravy v zájmu a jménem spotřebitelů, kteří byli porušením předpisů dotčeni. Oprávněný subjekt by měl mít procesní práva a povinnosti žalující strany řízení. Členské státy by měly mít možnost jednotlivým spotřebitelům, jichž se zástupná žaloba týká, poskytnout v rámci zástupné žaloby určitá práva, tito jednotliví spotřebitelé by však neměli být v řízení žalující stranou. Jednotliví spotřebitelé by v žádném případě neměli mít možnost zasahovat do procesních rozhodnutí oprávněných subjektů, jednotlivě si vyžádat důkazy v rámci řízení nebo jednotlivě podávat opravné prostředky proti procesním rozhodnutím soudu nebo správního orgánu, k němuž byla zástupná žaloba podána. Jednotliví spotřebitelé by kromě toho neměli mít v rámci zástupné žaloby žádné procesní povinnosti a až na výjimečné okolnosti by neměli nést náklady řízení.
- (37) Spotřebitelé, jichž se zástupná žaloba týká, by však měli mít nárok na prospěch z této zástupné žaloby. U zástupných žalob na vydání opatření ke zjednání nápravy by tento prospěch měl mít podobu nápravy, jako je například náhrada škody, oprava, výměna, snížení ceny, ukončení smlouvy nebo vrácení zaplacené ceny. U zástupných žalob na vydání opatření na zdržení se jednání by tímto prospěchem pro dotčené spotřebitele bylo ukončení nebo zákaz praxe, která představuje porušení předpisů.
- (38) V případech zástupných žalob na vydání opatření ke zjednání nápravy by náklady řízení vynaložené úspěšnou stranou měla nahradit strana, která neměla v řízení úspěch, a to v souladu s podmínkami a výjimkami stanovenými vnitrostátním právem. Soud nebo správní orgán by však neúspěšné straně neměl ukládat náhradu nákladů, jež byly vynaloženy zbytečně. Jednotliví spotřebitelé, jichž se zástupná žaloba týká, by neměli hradit náklady řízení. Za výjimečných okolností by však mělo být možné jednotlivým spotřebitelům, jichž se zástupná žaloba na vydání opatření ke zjednání nápravy týká, uložit náhradu nákladů řízení, které tito jednotliví spotřebitelé úmyslně nebo z nedbalosti způsobili svým jednáním, například prodloužením řízení protiprávním jednáním. Náklady řízení by měly zahrnovat například veškeré náklady vzniklé v důsledku toho, že kterákoli ze stran byla zastoupena advokátem nebo jiným odborníkem z oboru práva, nebo veškeré náklady na doručování nebo překlad písemností.
- (39) Členské státy by v zájmu zamezení zneužívání soudních sporů měly přijmout nová pravidla nebo uplatnit stávající pravidla podle vnitrostátního práva, jež soudu nebo správnímu orgánu umožní rozhodnout o zamítnutí zjevně neopodstatněných případů, jakmile soud nebo správní orgán obdrží nezbytné informace odůvodňující toto rozhodnutí. Členské státy by neměly mít povinnost zavádět zvláštní pravidla pro zástupné žaloby a měly by mít možnost uplatnit obecná procesní pravidla, pokud tato pravidla splňují cíl předcházení zneužívání soudních sporů.
- (40) Opatření na zdržení se jednání by měla zahrnovat konečná a předběžná opatření. Předběžná opatření by mohla zahrnovat prozatímní, opatrnostní a preventivní opatření k ukončení přetrvávající praxe nebo k zákazu praxe v případě, kdy dosud nebyla použita, ale kdy hrozí, že by způsobila spotřebitelům závažnou nebo nevratnou újmu. Opatření na zdržení se jednání by mohla rovněž zahrnovat opatření, kterými se určí, že daná praktika představuje porušení předpisů, v případech, kdy byla tato praktika ukončena ještě před podáním zástupných žalob, avšak přetrvává nutnost konstatovat, že praktika představovala porušení předpisů, například v zájmu usnadnění následných žalob na vydání opatření ke zjednání nápravy. Kromě toho by mohla mít opatření na zdržení se jednání podobu povinnosti obchodníka porušujícího předpisy zveřejnit rozhodnutí soudu nebo správního orgánu o opatření v plném nebo částečném rozsahu, v takové formě, která je považována za přiměřenou, nebo zveřejnit opravné prohlášení.
- (41) Členské státy by s ohledem na směrnici 2009/22/ES měly mít možnost požadovat, aby oprávněný subjekt, který hodlá podat zástupnou žalobu na vydání opatření na zdržení se jednání, provedl předchozí konzultaci, aby bylo dotčenému obchodníkovi umožněno ukončit porušování předpisů, jež má být předmětem zástupné žaloby. Členské státy by měly mít možnost požadovat, aby se tato předchozí konzultace konala za účasti jimi určeného nezávislého veřejnoprávního subjektu. Pokud členské státy stanoví, že má proběhnout předchozí konzultace, měla by být stanovena dvouměsíční lhůta od obdržení žádosti o konzultaci, po jejímž uplynutí je žalobce v případě, že nedošlo

k ukončení porušování předpisů, oprávněn okamžitě podat zástupnou žalobu na vydání opatření na zdržení se jednání u příslušného soudu nebo správního orgánu. Tyto požadavky by se mohly v souladu s vnitrostátním právem vztahovat i na zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy.

- (42) Tato směrnice by měla zajistit procesní mechanismus, kterým nejsou dotčena pravidla přiznávající spotřebitelům v případě, že jejich zájmy byly poškozeny porušením předpisů, hmotná práva na smluvní a nesmluvní nápravu, jako je právo na náhradu škody, ukončení smlouvy, vrácení zaplacené ceny, výměna, oprava nebo snížení ceny, jak jsou v příslušných případech dostupná na základě práva Unie nebo vnitrostátního práva. Zástupnou žalobu na vydání opatření ke zjednání nápravy by mělo být možné podat podle této směrnice pouze tehdy, pokud unijní nebo vnitrostátní právo stanoví taková hmotná práva. Tato směrnice by neměla umožňovat uložit v souladu s vnitrostátním právem obchodníkovi porušujícímu předpisy sankční náhradu újmy.
- (43) Spotřebitelé, jichž se zástupná žaloba na vydání opatření ke zjednání nápravy týká, by měli mít po podání zástupné žaloby odpovídající možnost vyjádřit svou vůli, zda si přejí být zastupováni v rámci dané zástupné žaloby oprávněným subjektem a zda si přejí mít prospěch z příslušných výsledků této zástupné žaloby. S cílem co nejlépe zohlednit své právní tradice by členské státy měly stanovit přihlašovací mechanismus („opt-in“) nebo odhlašovací mechanismus („opt-out“) nebo jejich kombinaci. V případě přihlašovacího mechanismu by se od spotřebitelů mělo vyžadovat, aby výslovně vyjádřili svou vůli, že si přejí být v rámci zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy zastupováni oprávněným subjektem. V případě odhlašovacího mechanismu by se od spotřebitelů mělo vyžadovat, aby výslovně vyjádřili svou vůli, že si nepřejí být v rámci zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy zastupováni oprávněným subjektem. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, ve které fázi řízení by jednotliví spotřebitelé mohli uplatnit své právo na přihlášení se do zástupné žaloby či odhlášení se z ní.
- (44) Členské státy, které stanoví přihlašovací mechanismus, by měly mít možnost požadovat, aby se někteří spotřebitelé přihlásili do zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy před podáním zástupné žaloby, za podmínky, že další spotřebitelé budou mít rovněž možnost se přihlásit po podání zástupné žaloby.
- (45) Pro zajištění řádného výkonu spravedlnosti a předcházení vzájemně si odporujících rozhodnutí by měl být přihlašovací mechanismus vyžadován u zástupných žalob na vydání opatření ke zjednání nápravy v případech, kdy spotřebitelé, kteří byli porušením předpisů poškozeni, nemají obvyklé bydliště v členském státě, v němž se nachází soud nebo správní orgán, u kterého byla zástupná žaloba podána. V takových situacích by spotřebitelé měli výslovně vyjádřit svou vůli, že si přejí být v rámci řízení o dané zástupné žalobě zastupováni, aby byli výsledkem zástupné žaloby vázáni.
- (46) Pokud spotřebitelé výslovně nebo konkludentně vyjádří svou vůli být zastupováni oprávněným subjektem v rámci zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy, ať už je tato zástupná žaloba podána v rámci přihlašovacího nebo odhlašovacího mechanismu, neměli by nadále mít možnost být zastupováni v jiných řízeních o zástupných žalobách v téže věci a proti témuž obchodníkovi ani podávat individuální žaloby v téže věci a proti témuž obchodníkovi. To by však nemělo platit, pokud se spotřebitel poté, co výslovně či konkludentně vyjádřil svou vůli být zastupován v rámci zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy, později v souladu s vnitrostátním právem z této zástupné žaloby odhlásí, například pokud spotřebitel později odmítne být vázán smírem.
- (47) Z důvodu rychlosti a účinnosti by členské státy měly mít v souladu se svým vnitrostátním právem rovněž možnost spotřebitelům umožnit mít přímo prospěch z opatření ke zjednání nápravy poté, co bylo vydáno, aniž by se na ně vztahovaly požadavky týkající se předchozí účasti na zástupné žalobě.
- (48) Členské státy by měly stanovit pravidla pro koordinaci mezi zástupnými žalobami, individuálními žalobami podanými spotřebiteli a jakýmkoli dalšími žalobami na ochranu individuálních a kolektivních zájmů spotřebitelů podle práva Unie a vnitrostátního práva. Opatřeními na zdržení se jednání vydanými podle této směrnice by neměly být dotčeny individuální žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy podané spotřebiteli, kteří byli poškozeni praktikou, jež je předmětem opatření na zdržení se jednání.
- (49) Členské státy by měly požadovat, aby oprávněné subjekty podložily zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy dostatečnými informacemi včetně popisu skupiny spotřebitelů, která byla porušením předpisů poškozena, a včetně skutkových a právních otázek, jež mají být v rámci zástupné žaloby vyřešeny. Od oprávněného subjektu by nemělo být požadováno, aby pro podání zástupné žaloby jednotlivě identifikoval každého spotřebitele, jehož se zástupná žaloba týká. V případě zástupných žalob na vydání opatření ke zjednání nápravy by měl soud nebo správní orgán v co možná nejranější fázi řízení ověřit, zda je vhodné, aby byl vzhledem k povaze porušení předpisů a charakteru újmy vzniklé dotčeným spotřebitelům daný případ řešen podáním zástupné žaloby.

- (50) V opatřeních ke zjednání nápravy by měli být identifikováni jednotliví spotřebitelé, nebo by alespoň měla být popsána skupina spotřebitelů, kteří mají na nápravu přiznanou v rámci těchto opatření ke zjednání nápravy nárok, a případně by měla být uvedena metoda vyčíslení újmy a příslušné kroky, jež mají spotřebitelé a obchodníci pro provedení této nápravy podniknout. Spotřebitelé, kteří mají nárok na nápravu, by měli mít možnost mít z této nápravy prospěch, aniž by museli zahájit samostatné řízení. Požadavek na samostatné řízení například znamená povinnost spotřebitele podat k soudu nebo správnímu orgánu individuální žalobu na vyčíslení újmy. Naopak, aby spotřebitel mohl získat nápravu, mělo by být na základě této směrnice možné od spotřebitelů vyžadovat, aby podnikli určité kroky, například aby se ohlásili subjektu pověřenému vymáháním opatření ke zjednání nápravy.
- (51) Členské státy by měly stanovit nebo zachovat pravidla týkající se lhůt, jako jsou promlčecí nebo jiné lhůty, v nichž mohou jednotliví spotřebitelé uplatnit svůj nárok na získání prospěchu z opatření ke zjednání nápravy. Členské státy by měly mít možnost stanovit pravidla o využití veškerých zbývajících finančních prostředků z opatření ke zjednání nápravy, které nebyly ve stanovených lhůtách vyplaceny.
- (52) Oprávněné subjekty by měly být vůči soudům nebo správním orgánům plně transparentní, pokud jde o zdroje financování jejich činnosti obecně i pokud jde o zdroj finančních prostředků na podporu konkrétní zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy. To je nezbytné k tomu, aby soudy nebo správní orgány mohly posoudit, zda financování třetí stranou, jestliže je vnitrostátní právo umožňuje, splňuje podmínky stanovené v této směrnici, zda existuje střet zájmů mezi třetí stranou poskytující financování a oprávněným subjektem, jenž představuje riziko zneužívání soudních sporů, a zda by financování třetí stranou, která má na podání nebo na výsledku zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy hospodářský zájem, nemohlo zástupnou žalobu odklonit od ochrany kolektivních zájmů spotřebitelů. Informace poskytnuté oprávněným subjektem soudu nebo správnímu orgánu by měly soudu nebo správnímu orgánu umožnit, aby posoudil, zda by daná třetí strana nemohla nadměrně ovlivnit procesní rozhodování oprávněného subjektu v souvislosti se zástupnou žalobou, včetně rozhodnutí o smíru, způsobem, který by poškodil kolektivní zájmy dotčených spotřebitelů, a zda třetí strana neposkytuje financování pro zástupnou žalobu na vydání opatření ke zjednání nápravy proti žalovanému, který je konkurentem této třetí strany poskytující financování, nebo proti žalovanému, na němž je třetí strana poskytující financování závislá. Přímé financování konkrétní zástupné žaloby obchodníkem působícím na stejném trhu jako žalovaný by mělo být považováno za okolnost, která naznačuje střet zájmů, neboť konkurent by mohl mít na výsledku zástupné žaloby hospodářský zájem, který by nebyl totožný se zájmem spotřebitelů.

Za způsobilé k financování třetí stranou by mělo být považováno nepřímé financování zástupné žaloby organizacemi, které jsou financovány z rovnocenných příspěvků svých členů nebo z darů, včetně darů pocházejících od obchodníků v rámci iniciativ v oblasti společenské odpovědnosti společností nebo v rámci skupinového financování (crowdfunding), jestliže financování třetí stranou splňuje požadavky na transparentnost, nezávislost a neexistenci střetu zájmů. Je-li střet zájmů potvrzen, soud nebo správní orgán by měl mít pravomoc přijmout odpovídající opatření, například požadovat, aby oprávněný subjekt příslušné financování odmítl nebo změnil, a je-li to nezbytné, odmítnout procesní způsobilost oprávněného subjektu nebo prohlásit konkrétní zástupnou žalobu na vydání opatření ke zjednání nápravy za nepřijatelnou. Tímto odmítnutím nebo prohlášením by neměla být dotčena práva spotřebitelů, jichž se zástupná žaloba týká.

- (53) V rámci zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy by měl být podporován kolektivní smír zaměřený na poskytnutí nápravy poškozeným spotřebitelům.
- (54) Soud nebo správní orgán by měly mít možnost vyzvat obchodníka a oprávněný subjekt, který zástupnou žalobu na vydání opatření ke zjednání nápravy podal, aby zahájili jednání s cílem dosáhnout smíru ohledně nápravy, jež má být poskytnuta spotřebitelům, jichž se zástupná žaloba týká.
- (55) Jakýkoli smír dosažený v rámci zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy by měl příslušný soud nebo správní orgán schválit, ledaže by podmínky smíru nebylo možné vymáhat nebo by smír byl v rozporu s kogentními ustanoveními vnitrostátního práva použitelnými na předmět žaloby, od nichž se nelze smluvně odchýlit v neprospěch spotřebitele. V rozporu s kogentními ustanoveními vnitrostátního práva by mohl například být smír, jenž by výslovně ponechal beze změny smluvní podmínku, kterou se obchodníkovi uděluje výlučné právo vykládat jakoukoli jinou podmínku dané smlouvy.
- (56) Členské státy by měly mít možnost stanovit pravidla, která by soudu nebo správnímu orgánu rovněž umožnila odmítnout schválit smír v případě, kdy ho soud nebo správní orgán považuje za nespravedlivý.

- (57) Schválený smír by měl být pro oprávněný subjekt, obchodníka a jednotlivé dotčené spotřebitele závazný. Členské státy by však měly mít možnost stanovit pravidla, podle nichž mají jednotliví dotčení spotřebitelé možnost smír přijmout, nebo odmítnout být jím vázáni.
- (58) Pro úspěšnost zástupné žaloby je zásadní zajistit, aby o ní byli spotřebitelé informováni. Oprávněné subjekty by měly na svých internetových stránkách informovat spotřebitele o zástupných žalobách, jež se rozhodly podat k soudu nebo správnímu orgánu, o stavu již podaných zástupných žalob a o jejich výsledcích, aby se spotřebitelé mohli informovaně rozhodnout, zda si přejí se zástupné žaloby účastnit, a včas podniknout nezbytné kroky. Informace, které mají oprávněné subjekty poskytovat spotřebitelům, by měly v závislosti na příslušném případě zahrnovat odpovídající srozumitelné vysvětlení předmětu zástupné žaloby a jejich možných nebo skutečných právních důsledků, úmysl oprávněného subjektu podat žalobu, popis skupiny spotřebitelů dotčených zástupnou žalobou, jakož i nezbytné kroky, jež mají dotčení spotřebitelé podniknout, včetně zajištění nezbytných důkazů, aby mohli mít prospěch z opatření na zdržení se jednání nebo opatření ke zjednání nápravy či ze schváleného smíru, jak jsou stanoveny touto směrnici. Tyto informace by měly být dostatečné a přiměřené okolnostem daného případu.
- (59) Aniž je dotčena povinnost oprávněných subjektů poskytovat informace, dotčení spotřebitelé by měli být o probíhajícím řízení o zástupné žalobě na vydání opatření ke zjednání nápravy informováni, aby mohli výslovně nebo konkludentně vyjádřit svou vůli být v rámci této zástupné žaloby zastupováni. Členské státy by to měly umožnit stanovením vhodných pravidel pro šíření informací o zástupných žalobách mezi spotřebiteli. Rozhodnutí o tom, kdo by měl být odpovědný za šíření těchto informací, by mělo být ponecháno na členských státech.
- (60) Spotřebitelé by měli být rovněž informováni o konečných rozhodnutích stanovících opatření na zdržení se jednání, opatření ke zjednání nápravy nebo schválený smír, o svých právech poté, co bylo zjištěno porušení předpisů, a o veškerých následných krocích, které mají spotřebitelé, jichž se zástupná žaloba týká, podniknout, a to zejména ve vztahu k dosažení nápravy. V souvislosti s odrazováním obchodníků od porušování práv spotřebitelů má také význam riziko ztráty dobré pověsti spojené se šířením informací o porušení předpisů.
- (61) Aby bylo informování o probíhajících a skončených řízeních o zástupných žalobách účinné, měly by být informace o nich dostatečné a přiměřené okolnostem daného případu. Tyto informace by mohly být poskytovány například prostřednictvím internetových stránek oprávněného subjektu nebo obchodníka, vnitrostátních elektronických databází, sociálních sítí, internetových tržišť nebo populárních periodik včetně těch, která jsou vydávána výlučně elektronickými komunikačními prostředky. Pokud je to možné a vhodné, měli by být spotřebitelé informováni individuálně dopisem zasláným elektronicky nebo v papírové podobě. Tyto informace by měly být na požádání poskytovány ve formátech přístupných osobám se zdravotním postižením.
- (62) O konečných opatřeních na zdržení se jednání a konečných opatřeních ke zjednání nápravy by měl všechny dotčené spotřebitele na vlastní náklady informovat obchodník porušující předpisy. Obchodník by měl rovněž informovat spotřebitele o jakémkoli smíru schváleném soudem nebo správním orgánem. Členské státy by měly mít možnost stanovit pravidla, podle kterých by tato povinnost závisela na žádosti oprávněného subjektu. Pokud má informace o konečných rozhodnutích a schválených smírech na základě vnitrostátního práva poskytovat spotřebitelům, jichž se zástupná žaloba týká, oprávněný subjekt nebo soud či správní orgán, neměl by obchodník mít povinnost tyto informace poskytovat podruhé. O konečných rozhodnutích o zamítnutí nebo odmítnutí zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy by měl dotčené spotřebitele informovat oprávněný subjekt.
- (63) Členské státy by měly mít možnost zřídit vnitrostátní elektronické databáze, veřejně přístupné prostřednictvím internetových stránek, jež by poskytovaly informace o oprávněných subjektech předem určených pro účely podávání vnitrostátních a přeshraničních zástupných žalob a obecné informace o probíhajících a skončených řízeních o zástupných žalobách.
- (64) Členské státy by měly zajistit, aby konečné rozhodnutí soudu nebo správního orgánu jakéhokoli členského státu týkající se existence porušení předpisů, jež poškozuje kolektivní zájmy spotřebitelů, mohlo být všemi stranami použito jako důkaz v souvislosti s jakoukoli jinou žalobou, kterou je u jejich soudů nebo správních orgánů uplatňováno opatření ke zjednání nápravy proti těmto obchodníkovi pro tytéž praktiky. V souladu s nezávislostí soudnictví a volným hodnocením důkazů by tím nemělo být dotčeno vnitrostátní právo týkající se hodnocení důkazů.

- (65) Podáním žaloby se obvykle pozastavují promlčecí lhůty. Žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání však nemusí mít nutně tento pozastavující účinek ve vztahu k následným opatřením ke zjednání nápravy, která by mohla vyplynout z téhož porušení předpisů. Členské státy by proto měly zajistit, aby probíhající řízení o zástupné žalobě na vydání opatření na zdržení se jednání mělo účinek pozastavující nebo přerušující platné promlčecí lhůty ve vztahu ke spotřebitelům, jichž se zástupná žaloba týká, aby uplynutí promlčecí lhůty během projednávání této zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání nezabránilo uvedeným spotřebitelům poté podat, ať již individuálně nebo v zastoupení oprávněným subjektem, žalobu na vydání opatření ke zjednání nápravy v souvislosti s údajným porušením předpisů. Oprávněný subjekt by měl při podání zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání dostatečně vymezit skupinu spotřebitelů, jejichž zájmy byly údajným porušením předpisů dotčeny a kteří by případně mohli mít nárok vyplývající z tohoto porušení předpisů a mohli by být dotčeni uplynutím promlčecí lhůty během projednávání dané zástupné žaloby. Aby se zabránilo pochybnostem, i probíhající řízení o zástupné žalobě na vydání opatření ke zjednání nápravy by mělo mít účinek pozastavující nebo přerušující platné promlčecí lhůty ve vztahu ke spotřebitelům, jichž se uvedená zástupná žaloba týká.
- (66) Aby byla zajištěna právní jistota, měla by se pozastavení nebo přerušení promlčecích lhůt uložená v souladu s touto směrnicí uplatňovat pouze na nároky na dosažení nápravy, které se zakládají na porušení předpisů, ke kterým došlo dne 25. června 2023 nebo později. To by nemělo bránit uplatňování ustanovení vnitrostátního práva o pozastavení nebo přerušení promlčecích lhůt, jež se vztahovaly před 25. červnem 2023 na nároky na dosažení nápravy, které se zakládají na porušení předpisů, ke kterým došlo před uvedeným datem.
- (67) Zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání by měly být projednávány s náležitou rychlostí. Potřeba rychlého řízení by mohla být větší v případech, kdy k porušování předpisů stále dochází. Zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání s prozatímním účinkem by měly být ve vhodných případech projednávány ve zkráceném řízení, aby bylo zabráněno jakékoli újmě nebo další újmě, již by mohlo porušování předpisů způsobit.
- (68) Důkazy jsou nezbytné pro zjištění toho, zda je zástupná žaloba na vydání opatření na zdržení se jednání nebo ke zjednání nápravy opodstatněná. Podnikatelsko-spotřebitelské vztahy se však často vyznačují informační asymetrií a může se stát, že nezbytné důkazy má výlučně obchodník, což znamená, že nejsou dostupné oprávněnému subjektu. Oprávněné subjekty by tedy měly mít právo požádat soud nebo správní orgán, aby obchodníkovi nařídil zpřístupnit důkazy vztahující se k jejich tvrzení. Na druhou stranu by s ohledem na zásadu rovnosti zbraní měl obchodník mít podobné právo požadovat důkazy, které drží oprávněný subjekt. Soud nebo správní orgán, k němuž byla zástupná žaloba podána, by měl v souladu s vnitrostátním procesním právem, s ohledem na ochranu oprávněných zájmů třetích stran a v souladu s příslušnými unijními nebo vnitrostátními pravidly důvěrnosti, pečlivě posoudit potřebu, rozsah a přiměřenost příkazu ke zpřístupnění důkazů.
- (69) Aby byla zajištěna účinnost zástupných žalob, měly by obchodníkům porušujícím předpisy hrozit účinné, odrazující a přiměřené sankce za nesplnění nebo odmítnutí splnění opatření na zdržení se jednání. Členské státy by měly zajistit, aby tyto sankce mohly mít podobu pokut, například podmíněných pokut, pravidelných plateb nebo penále. Rovněž by měly být stanoveny sankce za nesplnění nebo odmítnutí splnění příkazu poskytnout dotčeným spotřebitelům informace o konečných rozhodnutích nebo smírech či za nezpřístupnění nebo odmítnutí zpřístupnit důkazy. V případě odmítnutí splnění příkazu ke zpřístupnění důkazů by mělo být možné uplatnit i jiné druhy sankcí, jako jsou procesní opatření.
- (70) S ohledem na to, že zástupné žaloby ochranou kolektivních zájmů spotřebitelů sledují veřejný zájem, by členské státy měly zachovat nebo přijmout opatření určená k zajištění toho, aby oprávněným subjektům v podávání zástupných žalob podle této směrnice nebránila náklady spojené s řízením. Tato opatření by mohla zahrnovat omezení platných soudních nebo správních poplatků, poskytnutí přístupu oprávněným subjektům k nezbytné právní pomoci nebo poskytnutí oprávněným subjektům veřejného financování na podávání zástupných žalob, včetně strukturální podpory a jiných druhů podpory. Členské státy by však neměly být povinny financovat zástupné žaloby.
- (71) Zejména při řešení přeshraničního porušování předpisů se osvědčila spolupráce a výměna informací mezi oprávněnými subjekty z různých členských států. Je zapotřebí, aby budování kapacit a vytváření opatření v oblasti spolupráce nadále pokračovala a aby byla rozšířena na větší počet oprávněných subjektů v celé Unii, čímž by mělo dojít k většímu využívání zástupných žalob s přeshraničním dopadem.

- (72) Pro účely hodnocení této směrnice by členské státy měly Komisi poskytnout údaje o zástupných žalobách podaných na základě této směrnice. Členské státy by měly poskytnout informace o počtu a druhu řízení o zástupných žalobách, která byla skončena před jejich soudy nebo správními orgány. Měly by být poskytnuty rovněž informace o výsledcích zástupných žalob, jako například o tom, zda byly přípustné, zda byly úspěšné nebo zda vedly ke schválenému smíru. Aby se snížila administrativní zátěž členských států při plnění těchto povinností, mělo by, zejména u opatření na zdržení se jednání, postačovat, že Komisi budou poskytnuty obecné informace o druhu porušení předpisů a stranách řízení. Pokud jde o strany řízení, mělo by například stačit, že Komise bude informována o tom, zda byla oprávněným subjektem spotřebitelská organizace nebo veřejnoprávní subjekt, a o oblasti podnikání obchodníka (například finanční služby). Alternativně by členské státy měly mít možnost Komisi poskytnout kopie příslušných rozhodnutí nebo dohod o smíru. Neměly by být poskytovány informace o totožnosti spotřebitelů, jichž se zástupné žaloby týkají.
- (73) Komise by měla vypracovat zprávu, případně k ní připojit legislativní návrh, v níž by posoudila, zda by přeshraniční zástupné žaloby bylo možné nejlépe řešit na úrovni Unie ustavením evropského veřejného ochránce práv pro zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání a na vydání opatření ke zjednání nápravy.
- (74) Tato směrnice ctí základní práva a dodržuje zásady uznávané zejména Listinou. Tato směrnice by proto měla být vykládána a uplatňována v souladu s těmito právy a zásadami, mimo jiné i s právy a zásadami týkajícími se práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a práva na obhajobu.
- (75) Pokud jde o environmentální právo, tato směrnice zohledňuje Úmluvu Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů ze dne 25. června 1998 o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva).
- (76) Jelikož cílů této směrnice, totiž zajištění, aby byl ve všech členských státech k dispozici mechanismus pro zástupné žaloby na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele a přispět k řádnému fungování vnitřního trhu, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, vzhledem k přeshraničním dopadům porušování předpisů, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (77) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽⁹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (78) Je vhodné stanovit pravidla pro časovou působnost této směrnice.
- (79) Směrnice 2009/22/ES by proto měla být zrušena,

⁽⁹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA 1

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět a účel

1. Tato směrnice stanoví pravidla k zajištění toho, aby ve všech členských státech byl k dispozici mechanismus pro zástupné žaloby na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů, a zároveň stanoví vhodné záruky proti zneužívání soudních sporů. Účelem této směrnice je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu dosažením vysoké úrovně ochrany spotřebitele a sblížením určitých aspektů právních a správních předpisů členských států týkajících se zástupných žalob. Za tímto účelem má tato směrnice rovněž zlepšit přístup spotřebitelů ke spravedlnosti.
2. Tato směrnice nebrání členským státům přijmout nebo zachovat procesní prostředky na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů na vnitrostátní úrovni. Členské státy však zajistí, aby alespoň jeden procesní mechanismus, který oprávněným subjektům umožňuje podávat zástupné žaloby pro účely vydání opatření na zdržení se jednání i opatření ke zjednání nápravy, byl v souladu s touto směrnicí. Provádění této směrnice nezakládá důvod k omezení ochrany spotřebitelů v oblastech spadajících do působnosti právních aktů, jejichž seznam je uveden v příloze I.
3. Oprávněné subjekty si mohou zvolit jakékoli procesní prostředky, které mají k ochraně kolektivních zájmů spotřebitelů k dispozici podle unijního nebo vnitrostátního práva.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se použije na zástupné žaloby podané ve věci porušení ustanovení práva Unie uvedených v příloze I ze strany obchodníků, včetně těchto ustanovení provedených ve vnitrostátním právu, která poškozují nebo mohou poškodit kolektivní zájmy spotřebitelů. Touto směrnicí nejsou dotčena ustanovení práva Unie uvedená v příloze I. Tato směrnice se vztahuje na vnitrostátní a přeshraniční porušování předpisů, a to i v případě, skončilo-li porušování předpisů ještě před podáním zástupné žaloby nebo před skončením řízení o ní.
2. Touto směrnicí nejsou dotčena pravidla unijního nebo vnitrostátního práva, kterými se stanoví smluvní a mimosmluvní prostředky nápravy, jež mají spotřebitelé v případě porušení předpisů uvedených v odstavci 1 k dispozici.
3. Touto směrnicí nejsou dotčena pravidla Unie pro mezinárodní právo soukromé, zejména pravidla týkající se soudní příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech a rozhodného práva pro smluvní a mimosmluvní závazkové vztahy.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „spotřebitelem“ jakákoliv fyzická osoba, která jedná za účelem, jež nelze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání;
- 2) „obchodníkem“ jakákoliv fyzická osoba nebo jakákoliv právnická osoba bez ohledu na to, zda je v soukromém či veřejném vlastnictví, která jedná, i prostřednictvím jiné osoby jednající jménem této osoby nebo v jejím zastoupení, za účelem, který lze považovat za její obchodní činnost, podnikání, řemeslo nebo povolání;
- 3) „kolektivními zájmy spotřebitelů“ obecný zájem spotřebitelů, a zejména pokud jde o opatření ke zjednání nápravy, zájmy určité skupiny spotřebitelů;

- 4) „oprávněným subjektem“ jakákoli organizace nebo veřejnoprávní subjekt zastupující zájmy spotřebitelů, který byl členským státem určen jako oprávněný k podávání zástupných žalob v souladu s touto směrnicí;
- 5) „zástupnou žalobou“ žaloba na ochranu kolektivních zájmů spotřebitelů, kterou jménem spotřebitelů podává oprávněný subjekt jakožto žalující strana s cílem dosáhnout vydání opatření na zdržení se jednání nebo opatření ke zjednání nápravy;
- 6) „vnitrostátní zástupnou žalobou“ zástupná žaloba podaná oprávněným subjektem v členském státě, v němž byl oprávněný subjekt určen;
- 7) „přeshraniční zástupnou žalobou“ zástupná žaloba podaná oprávněným subjektem v jiném členském státě, než je členský stát, v němž byl oprávněný subjekt určen;
- 8) „praktikou“ jakékoliv jednání nebo opomenutí ze strany obchodníka;
- 9) „konečným rozhodnutím“ rozhodnutí soudu nebo správního orgánu členského státu, které není možné nebo již není možné přezkoumat řádnými opravnými prostředky;
- 10) „opatřením ke zjednání nápravy“ opatření, kterým se obchodníkovi ukládá povinnost poskytnout dotčeným spotřebitelům nápravu, jako je náhrada škody, oprava, výměna, snížení ceny, ukončení smlouvy nebo vrácení zaplacené ceny, je-li to vhodné a přípustné podle práva Unie nebo vnitrostátního práva.

KAPITOLA 2

ZÁSTUPNÉ ŽALOBY

Článek 4

Oprávněné subjekty

1. Členské státy zajistí, aby zástupné žaloby podle této směrnice mohly podávat oprávněné subjekty určené pro tento účel členskými státy.
2. Členské státy zajistí, aby k určení za oprávněné subjekty pro účely podávání vnitrostátních zástupných žalob, přeshraničních zástupných žalob, nebo obou druhů žalob byly způsobilé subjekty, zejména spotřebitelské organizace, včetně spotřebitelských organizací, které zastupují členy z více než jednoho členského státu.
3. Členské státy určí subjekt podle odstavce 2, který podal žádost o určení za oprávněný subjekt pro účely podávání přeshraničních zástupných žalob, jestliže daný subjekt splňuje všechna tato kritéria:
 - a) jedná se o právnickou osobu, která byla řádně založena podle práva členského státu určení a může prokázat, že po dobu 12 měsíců před podáním žádosti o určení vykonávala veřejnou činnost v oblasti ochrany zájmů spotřebitelů;
 - b) jeho účel vyplývající ze zakladatelského právního jednání dokládá, že má oprávněný zájem chránit zájmy spotřebitelů podle ustanovení práva Unie uvedených v příloze I;
 - c) je neziskové povahy;
 - d) není proti němu vedeno insolvenční řízení ani o něm nebylo prohlášeno, že je v úpadku;
 - e) je nezávislý a není ovlivňován osobami, které nejsou spotřebiteli, zejména obchodníky, a které mají hospodářský zájem na podání zástupné žaloby, a to i v případě financování třetími stranami, a za tímto účelem má zavedeny postupy umožňující předcházet takovému vlivu, jakož i střetu zájmů mezi jím samotným, jeho poskytovateli financování a zájmy spotřebitelů;
 - f) jakýmkoli vhodným způsobem, zejména na svých internetových stránkách, a jednoduchým a srozumitelným jazykem zpřístupňuje veřejnosti informace dokládající splnění kritérií uvedených v písmenech a) až e) a informace o svých zdrojích financování obecně a o své organizační, řídicí a členské struktuře, účelu vyplývajícím za zakladatelského právního jednání a činnostech.
4. V zájmu dosažení účelného a účinného fungování vnitrostátních zástupných žalob členské státy zajistí, aby kritéria, která používají k určení subjektu za oprávněný subjekt pro účely podávání těchto zástupných žalob, byla v souladu s cíli této směrnice.
5. Členské státy mohou rozhodnout, že se kritéria stanovená v odstavci 3 použijí i na určení oprávněných subjektů pro účely podávání vnitrostátních zástupných žalob.

6. Členské státy mohou určit subjekt na jeho vlastní žádost za oprávněný subjekt ad hoc pro účely podání konkrétní vnitrostátní zástupné žaloby, jestliže splňuje kritéria pro určení za oprávněný subjekt stanovená ve vnitrostátním právu.

7. Bez ohledu na odstavce 3 a 4 mohou členské státy za oprávněné subjekty pro účely podávání zástupných žalob určit veřejnoprávní subjekty. Členské státy mohou stanovit, že veřejnoprávní subjekty, které již byly určeny za oprávněné subjekty ve smyslu článku 3 směrnice 2009/22/ES, jsou i nadále určené za oprávněné subjekty pro účely této směrnice.

Článek 5

Informace a monitorování oprávněných subjektů

1. Každý členský stát sdělí Komisi do 26. prosince 2023 seznam oprávněných subjektů, které předem určil pro účely podávání přeshraničních zástupných žalob, včetně názvu a účelu vyplývajícího ze zakladatelského právního jednání těchto oprávněných subjektů. Každý členský stát uvědomí Komisi o veškerých změnách tohoto seznamu. Členské státy tento seznam zpřístupní veřejnosti.

Komise sestaví seznam těchto oprávněných subjektů a zpřístupní jej veřejnosti. Komise seznam aktualizuje na základě změn seznamů oprávněných subjektů členských států, které jsou jí sděleny.

2. Členské státy zajistí, aby informace o oprávněných subjektech předem určených pro účely podávání vnitrostátních zástupných žalob byly zpřístupněny veřejnosti.

3. Členské státy nejméně jednou za pět let posoudí, zda oprávněné subjekty nadále splňují kritéria stanovená v čl. 4 odst. 3. Členské státy zajistí, aby oprávněný subjekt, který již jedno nebo více z těchto kritérií nesplňuje, svého statusu pozbyl.

4. Vyjádří-li členský stát nebo Komise pochybnosti o tom, zda určitý oprávněný subjekt splňuje kritéria stanovená v čl. 4 odst. 3, členský stát, který tento oprávněný subjekt určil, tyto obavy prošetří. Pokud uvedený oprávněný subjekt již nesplňuje jedno nebo více ze zmíněných kritérií, členský stát jeho určení případně zruší. Obchodník žalovaný v rámci zástupné žaloby má právo vyjádřit před soudem nebo správním orgánem opodstatněné obavy ohledně toho, zda oprávněný subjekt splňuje kritéria stanovená v čl. 4 odst. 3.

5. Členské státy určí vnitrostátní kontaktní místa pro účely odstavce 4 a sdělí Komisi název a kontaktní údaje těchto kontaktních míst. Komise sestaví seznam těchto kontaktních míst a tento seznam poskytne členským státům.

Článek 6

Podávání přeshraničních zástupných žalob

1. Členské státy zajistí, aby oprávněné subjekty předem určené v jiném členském státě pro účely podávání přeshraničních zástupných žalob mohly podávat tyto zástupné žaloby u jejich soudů nebo správních orgánů.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, že údajné porušení práva Unie podle čl. 2 odst. 1 má nebo by mohlo mít dopad na spotřebitele z různých členských států, mohlo zástupnou žalobu u soudu nebo správního orgánu členského státu podat několik oprávněných subjektů z různých členských států za účelem ochrany kolektivních zájmů spotřebitelů v různých členských státech.

3. Soudy a správní orgány přijmou seznam podle čl. 5 odst. 1 jako důkaz o procesní způsobilosti oprávněného subjektu k podání přeshraniční zástupné žaloby, aniž je dotčeno právo soudu nebo správního orgánu, u něhož byla žaloba podána, přezkoumat, zda účel vyplývající ze zakladatelského právního jednání oprávněného subjektu v daném konkrétním případě opravňuje tento subjekt k podání žaloby.

Článek 7

Zástupné žaloby

1. Členské státy zajistí, aby zástupné žaloby upravené touto směrnicí mohly u jejich soudů nebo správních orgánů podávat oprávněné subjekty určené v souladu s článkem 4.
2. Při podávání zástupné žaloby poskytne oprávněný subjekt soudu nebo správnímu orgánu dostatečné informace o spotřebitelích, jichž se zástupná žaloba týká.
3. Soudy nebo správní orgány posoudí přípustnost dané zástupné žaloby v souladu s touto směrnicí a vnitrostátním právem.
4. Členské státy zajistí, aby měly oprávněné subjekty právo domáhat se alespoň těchto opatření:
 - a) opatření na zdržení se jednání;
 - b) opatření ke zjednání nápravy.
5. Členské státy mohou umožnit oprávněným subjektům případně domáhat se opatření uvedených v odstavci 4 v rámci jedné zástupné žaloby. Členské státy mohou stanovit, že uvedená opatření mají být obsažena v jediném rozhodnutí.
6. Členské státy zajistí, aby v rámci zástupných žalob zájmy spotřebitelů zastupovaly oprávněné subjekty a aby tyto oprávněné subjekty měly práva a povinnosti žalující strany v řízení. Spotřebitelé, jichž se zástupná žaloba týká, mají nárok na prospěch z opatření uvedených v odstavci 4.
7. Členské státy zajistí, aby soudy nebo správní orgány mohly zamítnout zjevně neopodstatněné případy v co nejranější fázi řízení v souladu s vnitrostátním právem.

Článek 8

Opatření na zdržení se jednání

1. Členské státy zajistí, aby opatření na zdržení se jednání uvedená v čl. 7 odst. 4 písm. a) byla k dispozici v podobě:
 - a) předběžného opatření k ukončení nebo případně zákazu praxe, pokud je tato praktika považována za porušení předpisů podle čl. 2 odst. 1;
 - b) konečného opatření k ukončení nebo případně zákazu praxe, pokud je tato praktika shledána porušením předpisů podle čl. 2 odst. 1.
2. Stanoví-li tak vnitrostátní právo, opatření uvedené v odst. 1 písm. b) může zahrnovat:
 - a) opatření, jímž se určuje, že daná praktika představuje porušení předpisů podle čl. 2 odst. 1; a
 - b) povinnost zveřejnit rozhodnutí o opatření v plném nebo částečném rozsahu, v takové podobě, kterou soud nebo správní orgán považuje za přiměřenou, nebo povinnost zveřejnit opravné prohlášení.
3. K tomu, aby se oprávněný subjekt mohl domáhat opatření na zdržení se jednání, se od jednotlivých spotřebitelů nevyžaduje, aby vyjádřili svou vůli být zastupováni tímto oprávněným subjektem. Oprávněný subjekt nemusí prokázat:
 - a) skutečnou ztrátu nebo újmu způsobenou jednotlivým spotřebitelům, jichž se porušení předpisů podle čl. 2 odst. 1 týká; ani
 - b) úmysl nebo nedbalost ze strany obchodníka.
4. Členské státy mohou zavést nebo zachovat ustanovení vnitrostátního práva, na jejichž základě se může oprávněný subjekt domáhat opatření na zdržení se jednání podle odst. 1 písm. b) až poté, co zahájil s dotyčným obchodníkem konzultaci s cílem ukončit porušování předpisů podle čl. 2 odst. 1 ze strany obchodníka. Neukončí-li obchodník porušování předpisů do dvou týdnů od obdržení žádosti o konzultaci, může oprávněný subjekt okamžitě podat zástupnou žalobu na vydání opatření na zdržení se jednání.

Členské státy oznámí Komisi veškerá taková ustanovení vnitrostátního práva. Komise zajistí, aby tato informace byla veřejně přístupná.

Článek 9

Opatření ke zjednání nápravy

1. Opatřením ke zjednání nápravy se obchodníkovi uloží povinnost poskytnout dotčeným spotřebitelům nápravu, jako je náhrada škody, oprava, výměna, snížení ceny, ukončení smlouvy nebo vrácení zaplacené ceny, je-li to vhodné a přípustné podle práva Unie nebo vnitrostátního práva.
2. Členské státy stanoví pravidla, jak a v jaké fázi zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy mohou jednotliví spotřebitelé, jichž se tato zástupná žaloba týká, výslovně nebo konkludentně v příslušných lhůtách poté, co byla daná zástupná žaloba podána, vyjádřit svou vůli, zda si přejí být v rámci této zástupné žaloby zastoupeni oprávněným subjektem a zda si přejí být vázáni jejím výsledkem.
3. Bez ohledu na odstavec 2 členské státy zajistí, aby jednotliví spotřebitelé, kteří nemají obvyklý pobyt v členském státě soudu nebo správního orgánu, u něhož byla zástupná žaloba podána, museli výslovně vyjádřit svou vůli být v rámci této zástupné žaloby zastoupeni, aby byli výsledkem této zástupné žaloby vázáni.
4. Členské státy stanoví pravidla pro zajištění toho, aby spotřebitelé, kteří výslovně nebo konkludentně vyjádřili svou vůli být zastoupeni v rámci zástupné žaloby, nemohli být zastoupeni v rámci jiných zástupných žalob v téže věci a proti témuž obchodníkovi ani podat individuální žalobu v téže věci a proti témuž obchodníkovi. Členské státy rovněž stanoví pravidla pro zajištění toho, aby spotřebitelé neobdrželi náhradu škody v téže věci proti témuž obchodníkovi více než jednou.
5. Pokud se v opatření ke zjednání nápravy neuvádějí jednotliví spotřebitelé, kteří mají nárok na prospěch z nápravy, kterou opatření stanoví, uvede se v tomto opatření ke zjednání nápravy alespoň popis skupiny takových spotřebitelů.
6. Členské státy zajistí, aby opatření ke zjednání nápravy dávalo spotřebitelům nárok na prospěch z nápravy, kterou opatření stanoví, aniž by museli podat samostatnou žalobu.
7. Členské státy stanoví nebo zachovávají pravidla o lhůtách, v jejichž rámci mohou jednotliví spotřebitelé uplatnit nároky na prospěch vyplývající z opatření ke zjednání nápravy. Členské státy mohou stanovit pravidla o využití veškerých zbývajících finančních prostředků na nápravu, které nebudou ve stanovených lhůtách vyplaceny.
8. Členské státy zajistí, aby oprávněné subjekty mohly podávat zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy, aniž by bylo nezbytné, aby soud nebo správní orgán předem v samostatném řízení konstatoval porušení předpisů podle čl. 2 odst. 1.
9. Nápravou poskytovanou prostřednictvím opatření ke zjednání nápravy v rámci zástupné žaloby nejsou dotčeny žádné další prostředky nápravy, které mají spotřebitelé k dispozici podle práva Unie nebo vnitrostátního práva, na něž se tato zástupná žaloba nevztahovala.

Článek 10

Financování zástupných žalob na vydání opatření ke zjednání nápravy

1. Členské státy zajistí, aby v případě financování žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy třetí stranou, jestliže jej vnitrostátní právo umožňuje, se předcházelo střetu zájmů a aby financování třetími stranami, které mají na podání nebo na výsledku zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy hospodářský zájem, neodklonilo zástupnou žalobu od ochrany kolektivních zájmů spotřebitelů.
2. Pro účely uvedené v odstavci 1 členské státy zejména zajistí, aby:
 - a) rozhodnutí oprávněných subjektů v souvislosti se zástupnou žalobou, včetně rozhodnutí o smíru, nebyla nadměrně ovlivněna třetí stranou způsobem, který by poškodil kolektivní zájmy spotřebitelů, jichž se zástupná žaloba týká;

b) zástupná žaloba nebyla podána proti žalovanému, který je konkurentem poskytovatele financování, nebo proti žalovanému, na němž je poskytovatel financování závislý.

3. Členské státy zajistí, aby soudy nebo správní orgány měly v rámci zástupných žalob na vydání opatření ke zjednání nápravy pravomoc posuzovat soulad s odstavci 1 a 2, jestliže ohledně tohoto souladu vyvstanou jakékoli opodstatněné pochybnosti. Za tímto účelem oprávněné subjekty poskytnou soudu nebo správnímu orgánu finanční přehled zdrojů finančních prostředků použitých na podporu zástupné žaloby.

4. Členské státy zajistí, aby soudy nebo správní orgány měly pro účely odstavců 1 a 2 pravomoc přijmout odpovídající opatření, například požadovat, aby oprávněný subjekt příslušné financování odmítl nebo v něm provedl změny, a je-li to nezbytné, odmítnout procesní způsobilost oprávněného subjektu v rámci dané zástupné žaloby. Dojde-li v rámci konkrétní zástupné žaloby k odmítnutí procesní způsobilosti oprávněného subjektu, práva spotřebitelů, jichž se tato zástupná žaloba týká, nejsou tímto odmítnutím dotčena.

Článek 11

Smír ohledně nápravy

1. Pro účely schvalování smírů členské státy zajistí, aby v případě zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednání nápravy:

- a) mohli oprávněný subjekt a obchodník soudu nebo správnímu orgánu společně navrhnout smír, pokud jde o zjednání nápravy pro dotčené spotřebitele; nebo
- b) mohl soud nebo správní orgán po konzultaci s oprávněným subjektem a obchodníkem vyzvat oprávněný subjekt a obchodníka, aby se v přiměřené lhůtě dohodli na smíru, pokud jde o zjednání nápravy.

2. Smíry uvedené v odstavci 1 podléhají kontrole ze strany soudu nebo správního orgánu. Soud nebo správní orgán posoudí, zda nemusí odmítnout schválení smíru, jelikož je v rozporu s kogentními ustanoveními vnitrostátního práva nebo zahrnuje podmínky, které nelze vymáhat, přičemž přihlédne k právům a zájmům všech stran, a zejména k právům a zájmům dotčených spotřebitelů. Členské státy mohou stanovit pravidla, která soudu nebo správnímu orgánu umožňují odmítnout schválení smíru z důvodu, že tento smír je nespravedlivý.

3. Pokud soud nebo správní orgán smír neschválí, pokračuje v projednávání dotyčné zástupné žaloby.

4. Schválený smír je pro oprávněný subjekt, obchodníka a jednotlivé dotčené spotřebitele závazný.

Členské státy mohou stanovit pravidla, která jednotlivým spotřebitelům, jichž se zástupná žaloba a následný smír týkají, umožňují smír podle odstavce 1 přijmout, nebo odmítnout být jím vázáni.

5. Nápravou, jíž bylo dosaženo schváleným smírem v souladu s odstavcem 2, nejsou dotčeny žádné další prostředky nápravy dostupné spotřebitelům podle práva Unie nebo podle vnitrostátního práva, které nebyly předmětem uvedeného smíru.

Článek 12

Rozdělení nákladů zástupných žalob na vydání opatření ke zjednání nápravy

1. Členské státy zajistí, aby strana, která měla v řízení o zástupné žalobě na vydání opatření ke zjednání nápravy neúspěch, měla povinnost nahradit náklady řízení vzniklé úspěšné straně, a to v souladu s podmínkami a výjimkami stanovenými vnitrostátním právem platným obecně pro soudní řízení.

2. Jednotliví spotřebitelé, jichž se zástupná žaloba na vydání opatření ke zjednání nápravy týká, náklady řízení nehradí.

3. Odchylně od odstavce 2 lze za výjimečných okolností jednotlivému spotřebiteli, jehož se zástupná žaloba na vydání opatření ke zjednání nápravy týká, uložit náhradu nákladů řízení, které tento jednotlivý spotřebitel úmyslně nebo z nedbalosti způsobil svým jednáním.

Článek 13

Informace o zástupných žalobách

1. Členské státy stanoví pravidla pro zajištění toho, aby oprávněné subjekty zejména na svých internetových stránkách poskytovaly informace o:
 - a) zástupných žalobách, jež se rozhodly podat k soudu nebo správnímu orgánu;
 - b) stavu zástupných žalob, které již u soudu nebo správního orgánu podaly; a
 - c) výsledcích zástupných žalob uvedených v písmenech a) a b).
 2. Členské státy stanoví pravidla pro zajištění toho, aby byly spotřebitelům, jichž se probíhající řízení o zástupné žalobě na vydání opatření ke zjednáání nápravy týká, včas a vhodnými prostředky poskytovány informace o této zástupné žalobě, aby tito spotřebitelé mohli v souladu s čl. 9 odst. 2 výslovně nebo konkludentně vyjádřit svou vůli být v rámci řízení o této zástupné žalobě zastupováni.
 3. Aniž jsou dotčeny informace uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, soud nebo správní orgán uloží obchodníkovi povinnost, aby spotřebitele, jichž se zástupná žaloba týká, na své náklady informoval o konečných rozhodnutích, kterými se stanoví opatření uvedená v článku 7, a o schválených smírech podle článku 11, a to s využitím prostředků, které jsou přiměřené okolnostem případu, a ve stanovených lhůtách, včetně případného informování všech dotčených spotřebitelů jednotlivě. Tato povinnost se neuplatní, jsou-li dotčení spotřebitelé informováni o konečném rozhodnutí nebo schváleném smíru jiným způsobem.
- Členské státy mohou stanovit pravidla, podle kterých má obchodník poskytovat takové informace spotřebitelům, pouze pokud o to požádá oprávněný subjekt.
4. Požadavky na informování uvedené v odstavci 3 se obdobně použijí na oprávněné subjekty v případě konečných rozhodnutí o zamítnutí nebo odmítnutí zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednáání nápravy.
 5. Členské státy zajistí, aby úspěšné straně mohly být nahrazeny náklady na poskytnutí informací spotřebitelům v souvislosti se zástupnou žalobou v souladu s čl. 12 odst. 1.

Článek 14

Elektronické databáze

1. Členské státy mohou zřídit vnitrostátní elektronické databáze, které jsou veřejně přístupné prostřednictvím internetových stránek a které poskytují informace o oprávněných subjektech předem určených pro účely podávání vnitrostátních a přeshraničních zástupných žalob a obecné informace o probíhajících a skončených řízeních o zástupných žalobách.
2. Jestliže členský stát zřídí elektronickou databázi uvedenou v odstavci 1, oznámí Komisi adresu internetové stránky, na níž je tato elektronická databáze přístupná.
3. Komise zřídí a udržuje elektronickou databázi pro účely:
 - a) veškeré komunikace mezi členskými státy a Komisí podle čl. 5 odst. 1, 4 a 5 a čl. 23 odst. 2; a
 - b) spolupráce mezi oprávněnými subjekty podle čl. 20 odst. 4.
4. Elektronická databáze uvedená v odstavci 3 tohoto článku je v odpovídajícím rozsahu přímo přístupná:
 - a) vnitrostátním kontaktním místům uvedeným v č. 5 odst. 5;
 - b) soudům a správním orgánům, je-li to nezbytné podle vnitrostátního práva;
 - c) oprávněným subjektům určeným členskými státy pro účely podávání vnitrostátních zástupných žalob a přeshraničních zástupných žalob; a
 - d) Komisi.

Informace o oprávněných subjektech určených pro účely podávání přeshraničních zástupných žalob podle čl. 5 odst. 1, sdílené členskými státy v rámci elektronické databáze uvedené v odstavci 3 tohoto článku, jsou veřejně přístupné.

Článek 15

Účinky konečných rozhodnutí

Členské státy zajistí, aby konečné rozhodnutí soudu nebo správního orgánu kteréhokoli členského státu týkající se existence porušení předpisů poškozujícího kolektivní zájmy spotřebitelů mohlo být všemi stranami použito jako důkaz v souvislosti s jakoukoli jinou žalobou, v níž je u jejich vnitrostátních soudů nebo správních orgánů uplatňováno opatření ke zjednání nápravy proti těmto obchodníkovi pro tytéž praktiky, a to v souladu s vnitrostátním právem týkajícím se hodnocení důkazů.

Článek 16

Promlčecí lhůty

1. Členské státy v souladu s vnitrostátním právem zajistí, aby probíhající řízení o zástupné žalobě na vydání opatření na zdržení se jednání uvedeného v článku 8 mělo za následek pozastavení nebo přerušení příslušných promlčecích lhůt ve vztahu ke spotřebitelům, jichž se zástupná žaloba týká, tak aby těmto spotřebitelům nebylo následně zabráněno podat žalobu na vydání opatření ke zjednání nápravy týkající se údajného porušení předpisů podle čl. 2 odst. 1 z důvodu uplynutí promlčecích lhůt během projednávání zástupných žalob na vydání těchto opatření na zdržení se jednání.
2. Členské státy rovněž zajistí, aby probíhající řízení o zástupné žalobě na vydání opatření ke zjednání nápravy uvedeného v čl. 9 odst. 1 mělo za následek pozastavení nebo přerušení platných promlčecích lhůt ve vztahu ke spotřebitelům, jichž se tato zástupná žaloba týká.

Článek 17

Rychlost řízení

1. Členské státy zajistí, aby zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání uvedených v článku 8 byly projednávány s náležitou rychlostí.
2. Zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání uvedených v čl. 8 odst. 1 písm. a) se případně projednávají ve zkráceném řízení.

Článek 18

Zpřístupnění důkazů

Členské státy zajistí, aby na žádost oprávněného subjektu, který předložil přiměřeně dostupné důkazy dostatečné na podporu zástupné žaloby a poukázal na další důkazy, které má žalovaný nebo třetí strana pod svou kontrolou, mohl soud nebo správní orgán nařídit, aby žalovaný nebo třetí strana v souladu s vnitrostátním procesním právem tyto důkazy zpřístupnili, a to v souladu s platnými unijními a vnitrostátními pravidly důvěrnosti a přiměřenosti. Členské státy zajistí, aby na žádost žalovaného mohl soud nebo správní orgán rovněž oprávněnému subjektu nebo třetí osobě v souladu s vnitrostátním procesním právem nařídit zpřístupnění relevantních důkazů.

Článek 19

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce, které se použijí v případě nesplnění nebo odmítnutí splnění:
 - a) opatření na zdržení se jednání podle čl. 8 odst. 1 nebo čl. 8 odst. 2 písm. b); nebo
 - b) povinností podle čl. 13 odst. 3 nebo článku 18.

Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Členské státy zajistí, aby sankce mohly mít mimo jiné podobu pokut.

Článek 20

Pomoc oprávněným subjektům

1. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby náklady řízení spojené se zástupnými žalobami oprávněným subjektům nebránily v účinném výkonu jejich práva domáhat se opatření uvedených v článku 7.
2. Opatření uvedená v odstavci 1 mohou mít například podobu veřejného financování, včetně strukturální podpory pro oprávněné subjekty, omezení platných soudních nebo správních poplatků nebo přístupu k právní pomoci.
3. Členské státy mohou stanovit pravidla, která oprávněným subjektům umožní požadovat od spotřebitelů, kteří vyjádřili svou vůli být zastupováni oprávněným subjektem v rámci konkrétní zástupné žaloby na vydání opatření ke zjednáání nápravy, zaplacení nízkého vstupního poplatku nebo obdobného poplatku, aby se mohli této zástupné žaloby účastnit.
4. Členské státy a Komise podporují a usnadňují spolupráci oprávněných subjektů a výměnu a šíření jejich osvědčených postupů a zkušeností, co se týče řešení vnitrostátních a přeshraničních porušování předpisů podle čl. 2 odst. 1.

KAPITOLA 3

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 21

Zrušení

Směrnice 2009/22/ES se zrušuje s účinkem od 25. června 2023, aniž je dotčen čl. 22 odst. 2 této směrnice.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 22

Přechodná ustanovení

1. Členské státy použijí právní a správní předpisy provádějící tuto směrnici na zástupné žaloby, které jsou podány dne 25. června 2023 nebo později.
2. Členské státy použijí právní a správní předpisy provádějící směrnici 2009/22/ES na zástupné žaloby, které jsou podány přede dnem 25. června 2023.
3. Členské státy zajistí, aby se právní a správní předpisy týkající se pozastavení nebo přerušování promlčecích lhůt, jimiž se provádí článek 16, vztahovaly pouze na nároky na dosažení nápravy, které se zakládají na porušení předpisů podle čl. 2 odst. 1, ke kterým došlo dne 25. června 2023 nebo později. To nebrání uplatňování ustanovení vnitrostátních předpisů o pozastavení nebo přerušování promlčecích lhůt, jež se vztahovaly přede dnem 25. června 2023 na nároky na dosažení nápravy, které se zakládají na porušení předpisů podle čl. 2 odst. 1, ke kterým došlo před uvedeným datem.

Článek 23

Sledování a hodnocení

1. Komise provede hodnocení této směrnice nejdříve 26. června 2028 a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Toto hodnocení se provádí v souladu s pokyny Komise pro zlepšování právní úpravy. Komise ve zprávě posoudí zejména oblast působnosti této směrnice vymezenou v článku 2 a v příloze I a fungování a účinnost této směrnice v přeshraničních situacích, a to i z hlediska právní jistoty.

2. Poprvé do 26. června 2027 a poté každý rok poskytnou členské státy Komisi tyto informace nezbytné pro přípravu zprávy uvedené v odstavci 1:

- a) počet a druh řízení o zástupných žalobách, jež skončila před jejich soudy nebo správními orgány;
- b) druh porušení předpisů podle čl. 2 odst. 1 a strany řízení o těchto zástupných žalobách;
- c) výsledky řízení o těchto zástupných žalobách.

3. Do 26. června 2028 Komise vyhodnotí, zda by přeshraniční zástupné žaloby nebylo možné nejlépe řešit na úrovni Unie ustavením evropského veřejného ochránce práv pro zástupné žaloby na vydání opatření na zdržení se jednání a na vydání opatření ke zjednání nápravy, a předloží zprávu o hlavních zjištěních Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, v případě potřeby připojí legislativní návrh.

Článek 24

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 25. prosince 2022 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Použijí tyto předpisy ode dne 25. června 2023.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 25

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 26

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Bruselu dne 25. listopadu 2020.

Za Evropský parlament
předseda
D. M. SASSOLI

Za Radu
předseda
M. ROTH

PŘÍLOHA I

SEZNAM USTANOVENÍ PRÁVA UNIE, NA NĚŽ SE ODKAZUJE V ČL. 2 ODS. 1

- 1) Směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. L 210, 7.8.1985, s. 29).
- 2) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).
- 3) Nařízení Rady (ES) č. 2027/97 ze dne 9. října 1997 o odpovědnosti leteckého dopravce při letecké dopravě cestujících a jejich zavazadel (Úř. věst. L 285, 17.10.1997, s. 1).
- 4) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/6/ES ze dne 16. února 1998 o ochraně spotřebitelů při označování cen výrobků nabízených spotřebiteli (Úř. věst. L 80, 18.3.1998, s. 27).
- 5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES ze dne 25. května 1999 o některých aspektech prodeje spotřebního zboží a záruk na toto zboží (Úř. věst. L 171, 7.7.1999, s. 12).
- 6) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1): články 5 až 7, 10 a 11.
- 7) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 67): články 86 až 90, 98 a 100.
- 8) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/95/ES ze dne 3. prosince 2001 o obecné bezpečnosti výrobků (Úř. věst. L 11, 15.1.2002, s. 4): články 3 a 5.
- 9) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51): článek 10 a kapitola IV.
- 10) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37): články 4 až 8 a 13.
- 11) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).
- 12) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).
- 13) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1).
- 14) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (směrnice o nekalých obchodních praktikách) (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).
- 15) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/114/ES ze dne 12. prosince 2006 o klamavé a srovnávací reklamě (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 21).
- 16) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/123/ES ze dne 12. prosince 2006 o službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 376, 27.12.2006, s. 36): články 20 a 22.
- 17) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2006 ze dne 5. července 2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 1).
- 18) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1371/2007 ze dne 23. října 2007 o právech a povinnostech cestujících v železniční přepravě (Úř. věst. L 315, 3.12.2007, s. 14).
- 19) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

- 20) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/122/ES ze dne 14. ledna 2009 o ochraně spotřebitele ve vztahu k některým aspektům smluv o dočasném užívání ubytovacího zařízení (timeshare), o dlouhodobých rekreačních produktech, o dalším prodeji a o výměně (Úř. věst. L 33, 3.2.2009, s. 10).
- 21) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1008/2008 ze dne 24. září 2008 o společných pravidlech pro provozování leteckých služeb ve Společenství (Úř. věst. L 293, 31.10.2008, s. 3): článek 23.
- 22) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1): články 1 až 35.
- 23) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).
- 24) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55): článek 3 a příloha I.
- 25) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/73/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a o zrušení směrnice 2003/55/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 94): článek 3 a příloha I.
- 26) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).
- 27) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES ze dne 21. října 2009 o stanovení rámce pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie (Úř. věst. L 285, 31.10.2009, s. 10): článek 14 a příloha I.
- 28) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1): články 183 až 186.
- 29) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 392/2009 ze dne 23. dubna 2009 o odpovědnosti dopravců k cestujícím po moři v případě nehod (Úř. věst. L 131, 28.5.2009, s. 24).
- 30) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11).
- 31) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1222/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o označování pneumatik s ohledem na palivovou účinnost a jiné důležité parametry (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 46): články 4 až 6.
- 32) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59): články 3 až 8 a 19 až 21.
- 33) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1): články 9 až 11, 19 až 26 a 28b.
- 34) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 66/2010 ze dne 25. listopadu 2009 o ekoznačce EU (Úř. věst. L 27, 30.1.2010, s. 1): články 9 a 10.
- 35) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1177/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o právech cestujících při cestování po moři a na vnitrozemských vodních cestách a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 1).
- 36) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU ze dne 8. června 2011 o správcích alternativních investičních fondů a o změně směrnic 2003/41/ES a 2009/65/ES a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 1095/2010 (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1).
- 37) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

- 38) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 181/2011 ze dne 16. února 2011 o právech cestujících v autobusové a autokarové dopravě a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 1).
- 39) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).
- 40) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1): články 9 až 11a.
- 41) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).
- 42) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10).
- 43) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63): článek 13.
- 44) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 ze dne 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů online a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 1): článek 14.
- 45) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/17/EU ze dne 4. února 2014 o smlouvách o spotřebitelském úvěru na nemovitosti určené k bydlení a o změně směrnic 2008/48/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. L 60, 28.2.2014, s. 34).
- 46) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/31/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání vah s neautomatickou činností na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 107).
- 47) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 357).
- 48) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 349): články 23 až 29.
- 49) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/92/EU ze dne 23. července 2014 o porovnatelnosti poplatků souvisejících s platebními účty, změně platebního účtu a přístupu k platebním účtům se základními prvky (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 214).
- 50) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1286/2014 ze dne 26. listopadu 2014 o sděleních klíčových informací týkajících se strukturovaných retailových investičních produktů a pojistných produktů s investiční složkou (Úř. věst. L 352, 9.12.2014, s. 1).
- 51) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/760 ze dne 29. dubna 2015 o evropských fondech dlouhodobých investic (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 98).
- 52) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a maloobchodní ceny za regulovanou komunikaci v rámci Unie a mění směrnice 2002/22/ES a nařízení (EU) č. 531/2012 (Úř. věst. L 310, 26.11.2015, s. 1).
- 53) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2302 ze dne 25. listopadu 2015 o souborných cestovních službách a spojených cestovních službách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU a o zrušení směrnice Rady 90/314/EHS (Úř. věst. L 326, 11.12.2015, s. 1).

- 54) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2366 ze dne 25. listopadu 2015 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2009/110/ES a 2013/36/EU a nařízení (EU) č. 1093/2010 a zrušuje směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 337, 23.12.2015, s. 35).
 - 55) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (Úř. věst. L 26, 2.2.2016, s. 19): články 17 až 24 a 28 až 30.
 - 56) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).
 - 57) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/745 ze dne 5. dubna 2017 o zdravotnických prostředcích, změně směrnice 2001/83/ES, nařízení (ES) č. 178/2002 a nařízení (ES) č. 1223/2009 a o zrušení směrnic Rady 90/385/EHS a 93/42/EHS (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 1): kapitola II.
 - 58) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU (Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 176): kapitola II.
 - 59) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1128 ze dne 14. června 2017 o přeshraniční přenositelnosti online služeb poskytujících obsah v rámci vnitřního trhu (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 1).
 - 60) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES (Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 12).
 - 61) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1131 ze dne 14. června 2017 o fondech peněžního trhu (Úř. věst. L 169, 30.6.2017, s. 8).
 - 62) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1): články 3 až 6.
 - 63) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/302 ze dne 28. února 2018 o řešení neoprávněného zeměpisného blokování a dalších forem diskriminace založených na státní příslušnosti, místě bydliště či místě usazení zákazníků v rámci vnitřního trhu a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES (Úř. věst. L 60I, 2.3.2018, s. 1): články 3 až 5.
 - 64) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1972 ze dne 11. prosince 2018, kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 321, 17.12.2018, s. 36): články 88 a 98 až 116 a přílohy VI a VIII.
 - 65) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/770 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu a digitálních služeb (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 1).
 - 66) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/771 ze dne 20. května 2019 o některých aspektech smluv o prodeji zboží, o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice 2009/22/ES a o zrušení směrnice 1999/44/ES (Úř. věst. L 136, 22.5.2019, s. 28).
-

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2009/22/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1	Čl. 1 odst. 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 2 odst. 1
-	Čl. 2 odst. 2
-	Článek 3
Čl. 2 odst. 1	Čl. 7 odst. 1 Čl. 7 odst. 4 písm. a)
-	Čl. 7 odst. 2 a 3 Čl. 7 odst. 4 písm. b) Čl. 7 odst. 5, 6 a 7
Čl. 2 odst. 1 písm. a)	Čl. 7 odst. 4 písm. a) Čl. 8 odst. 1 Článek 17
Čl. 2 odst. 1 písm. b)	Čl. 7 odst. 4 písm. a) Čl. 8 odst. 2 písm. b) Čl. 13 odst. 1 písm. c) Čl. 13 odst. 3
-	Čl. 8 odst. 2 písm. a)
-	Čl. 8 odst. 3
Čl. 2 odst. 1 písm. c)	Článek 19
Čl. 2 odst. 2	Čl. 2 odst. 3
Článek 3	Čl. 3 odst. 4 Čl. 4 odst. 1 a 2 Čl. 4 odst. 3 písm. a) a b) Čl. 4 odst. 6 a 7
-	Čl. 4 odst. 3 písm. c) až f) Čl. 4 odst. 4 a 5
-	Čl. 5 odst. 2, 3, 4 a 5
Čl. 4 odst. 1	Článek 6
Čl. 4 odst. 2 a 3	Čl. 5 odst. 1
Článek 5	Čl. 8 odst. 4
-	Článek 9
-	Článek 10
-	Článek 11
-	Článek 12
-	Čl. 13 odst. 1 písm. a) a b) Čl. 13 odst. 2, 4 a 5
-	Článek 14
-	Článek 15
-	Článek 16
-	Článek 18

Směrnice 2009/22/ES	Tato směrnice
Článek 6	Článek 23
Článek 7	Čl. 1 odst. 2 a 3
Článek 8	Článek 24
-	Článek 20
Článek 9	Článek 21
-	Článek 22
Článek 10	Článek 25
Článek 11	Článek 26

II

(Nelegislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2020/1829

ze dne 24. listopadu 2020

o předložení jménem Evropské unie návrhu na změnu přílohy IV a některých položek v příloze II a IX Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování na patnáctém zasedání konference smluvních stran a o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie k návrhům jiných smluvních stran úmluvy na změnu přílohy IV a některých položek v přílohách II, VIII a IX uvedené úmluvy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Basilejská úmluva o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (dále jen „úmluva“) vstoupila v platnost roku 1992 a byla Uníí uzavřena rozhodnutím Rady 93/98/EHS ⁽¹⁾.
- (2) V Unii se úmluva a rozhodnutí Rady Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD) C(2001)107/FINAL o revizi rozhodnutí C(92)39/FINAL o kontrole pohybu odpadů určených k využití přes hranice států (dále jen „rozhodnutí OECD“) provádí nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ⁽²⁾. Na způsoby zneškodňování odpadů uvedené na seznamu v příloze IV úmluvy se odkazuje v několika aktech Unie, například ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽³⁾.
- (3) Konference smluvních stran má podle úmluvy dle potřeby zvážit a přijmout změny této úmluvy. Změny úmluvy mají být přijaty na zasedání konference smluvních stran.
- (4) Na svém patnáctém zasedání plánovaném na červenec 2021 má konference smluvních stran v souladu s článkem 18 úmluvy zvážit návrhy změny příloh II, IV, VIII a IX úmluvy předložené Uníí a jinými smluvními stranami.
- (5) Jménem Unie by měl být předložen návrh na změnu přílohy IV úmluvy, jehož cílem je, aby úmluva: obsahovala obecný úvod, v němž by byly jasně odlišeny výrazy „způsoby, které neumožňují využití“, a „způsoby, které umožňují využití“, vyjasňovala, že všechny způsoby zneškodňování odpadů, které se provádějí nebo mohou provádět v praxi, jsou zahrnuty bez ohledu na jejich právní status a bez ohledu na to, zda jsou považovány za šetrné k životnímu prostředí, a že sem patří i operace, které jsou prováděny před zneškodněním jinými způsoby;

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 93/98/EHS ze dne 1. února 1993 o uzavření Úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (Basilejská úmluva) jménem Společenství (Úř. věst. L 39, 16.2.1993, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů, (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic, (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

zahrnovala popisky a úvodní texty, v nichž bude vysvětleno, co se rozumí „způsoby, které neumožňují využití“ (příloha IV A), a „způsoby, které umožňují využití“ (příloha IV B); aktualizovala a vyjasnila popisy jednotlivých způsobů v souladu s vědeckým, technickým a jiným vývojem, k němuž došlo od přijetí úmluvy v roce 1989, a zavedením obecných ustanovení zajistila, že se požadavky úmluvy budou vztahovat na všechny způsoby, které v ní nejsou konkrétně uvedeny.

- (6) Popisy „způsobů zneškodňování odpadů“ obsažené v příloze IV úmluvy jsou obecné a mohlo by být přínosné, kdyby byly více vyjasněny. Unie by proto měla navrhnout, aby konference smluvních stran vypracovala vysvětlivky nebo pokyny za účelem dalšího vyjasnění obsahu těchto způsobů, nebo podpořit návrhy jiných smluvních stran v tomto smyslu. Tyto vysvětlivky nebo pokyny by měly poskytnout objasnění a příklady způsobů, na něž se úmluva vztahuje, a neměly by být zahrnuty do znění úmluvy. Vysvětlivky nebo pokyny by měly být přijaty pokud možno před tím, než změny přílohy IV úmluvy nabydou účinku.
- (7) Návrh na změnu přílohy IV úmluvy si klade za cíl: zajistit, aby byly plně použitelné vhodné kontrolní mechanismy úmluvy, a aby tedy v případě přijetí byly zlepšeny kontroly zásilek odpadů; usnadnit předcházení nedovolené přepravy odpadů; zlepšit právní srozumitelnost a stanovit společné chápání a výklad způsobů zneškodňování odpadů mezi smluvními stranami úmluvy; a podpořit nakládání s odpady způsobem šetrným k životnímu prostředí na celosvětové úrovni a přispět k přechodu na celosvětové oběhové hospodářství.
- (8) Vzhledem k návrhu na změnu přílohy IV úmluvy by měl být jménem Unie předložen návrh na změnu položek týkajících se plastových odpadů v přílohách II a IX úmluvy, neboť se týkají určitého způsobu zneškodňování odpadů uvedeného na seznamu v příloze IV úmluvy.
- (9) Unie by měla v zásadě dodatečně podpořit změny, které následně navrhly jiné smluvní strany úmluvy, pokud jde o seznam způsobů zneškodňování odpadů v příloze IV úmluvy, položky týkající se odpadních elektrických a elektronických zařízení, která jsou v současnosti uvedena na seznamu v přílohách VIII a IX úmluvy, a nové navrhované položky pro tento odpad v příloze II (Kategorie odpadů vyžadujících zvláštní pozornost) úmluvy za předpokladu, že by mohly dosáhnout stejných cílů jako návrh Unie týkající se přílohy IV úmluvy.
- (10) Je vhodné stanovit postoj, který má být jménem Unie zaujat na patnáctém zasedání konference smluvních stran k návrhům jiných smluvních stran úmluvy na změnu přílohy IV a některých položek v přílohách II, VIII a IX úmluvy, neboť zamýšlený akt (změny příloh úmluvy) bude pro Unii závazný a bude mít dopad na oblast působnosti a obsah práva Unie, zejména nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2008/98/ES.
- (11) Je vhodné zachovat současný stav týkající se zásilek odpadních elektrických a elektronických zařízení, která nejsou charakterizována jako nebezpečná, v rámci Unie a Evropského hospodářského prostoru (dále jen „EHP“), a nevyužívat tedy systém kontroly vyplývající z možného doplnění položek do přílohy II úmluvy pro takové zásilky. Za tímto účelem by měla Unie v nezbytné míře použít postupy stanovené v rozhodnutí OECD, aniž by tím bylo dotčeno oznámení předkládané v souladu s článkem 11 úmluvy, aby bylo zajištěno, že v důsledku přijetí změn přílohy II úmluvy nebude na zásilky odpadních elektrických a elektronických zařízení, která nejsou charakterizována jako nebezpečná, v rámci Unie a EHP uložena žádná dodatečná kontrola,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Unie sleduje v souvislosti s návrhy na změnu přílohy IV a některých položek v příloze II a IX Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování (dále jen „úmluva“) a s návrhy na změnu příloh II, VIII a IX týkajícími se odpadních elektrických a elektronických zařízení na patnáctém zasedání konference smluvních stran tyto cíle:

- a) zajistit, aby byly v plné míře uplatňovány vhodné kontrolní mechanismy úmluvy, zlepšit kontroly zásilek odpadů a usnadnit předcházení nedovolené přepravy odpadů;
- b) podporovat nakládání s odpady způsobem šetrným k životnímu prostředí na celosvětové úrovni a přispět k přechodu na celosvětové oběhové hospodářství; a

c) zlepšit právní srozumitelnost a přispět ke společnému chápání a výkladu mezi smluvními stranami, pokud jde o způsoby zneškodňování, na něž se vztahuje příloha IV úmluvy.

2. K naplnění cílů uvedených v odstavci 1 předloží Unie na patnáctém zasedání konference smluvních stran ke zvážení návrh na změnu přílohy IV úmluvy, jehož cílem je:

- a) zahrnout do přílohy IV obecný úvod, v němž by byly jasně odlišeny pojmy „způsoby, které neumožňují využití“, a „způsoby, které umožňují využití“, a vyjasnit, že všechny způsoby zneškodňování odpadů, které se provádějí nebo mohou provádět v praxi, jsou zahrnuty bez ohledu na jejich právní status a bez ohledu na to, zda jsou považovány za šetrné k životnímu prostředí, a že sem patří i činnosti, které jsou prováděny před zneškodněním jinými způsoby;
- b) zahrnout do přílohy IV popisky a úvodní texty, v nichž bude vysvětleno, co se rozumí „způsoby, které neumožňují využití“ (příloha IV A), a „způsoby, které umožňují využití“ (příloha IV B); a
- c) aktualizovat a vyjasnit popisy způsobů uvedených v příloze IV v souladu s vědeckým, technickým a jiným vývojem, k němuž došlo od přijetí úmluvy v roce 1989, a zavedením obecných ustanovení v příloze IV zajistit, aby se na všechny způsoby, které nejsou konkrétně zmíněny, vztahovaly požadavky úmluvy.

Podrobný návrh na změnu přílohy IV úmluvy je obsažen v části I přílohy tohoto rozhodnutí.

3. Unie předloží na patnáctém zasedání konference smluvních stran ke zvážení návrhy na změnu položek týkajících se plastových odpadů v přílohách II a IX úmluvy. Podrobný návrh těchto změn je obsažen v části II přílohy tohoto rozhodnutí

4. Komise sdělí návrhy uvedené v odstavci 2 jménem Unie sekretariátu úmluvy.

5. Unie navrhne, aby konference smluvních stran vypracovala vysvětlivky nebo pokyny, které nebudou zahrnuty do úmluvy samotné a které poskytnou vyjasnění a příklady způsobů zneškodňování odpadů uvedených v příloze IV úmluvy, nebo podpoří návrhy jiných smluvních stran v tomto smyslu.

Článek 2

Postojem, který má být jménem Unie zaujat na patnáctém zasedání konference smluvních stran k návrhům jiných smluvních stran úmluvy na změnu přílohy IV a některých položek v přílohách II, VIII a IX, je, že Unie může podpořit změny navržené jinými smluvními stranami úmluvy za předpokladu, že tyto změny přispívají k dosažení cílů Unie vyjmenovaných v čl. 1 odst. 1, pokud jde o:

- a) způsoby zneškodňování odpadů uvedené na seznamu v příloze IV úmluvy;
- b) nově navržené položky pro odpadní elektrická a elektronická zařízení uvedená na seznamu v příloze II (kategorie odpadů vyžadujících zvláštní pozornost) úmluvy a
- c) položky týkající se odpadních elektrických a elektronických zařízení, která jsou v současnosti uvedena na seznamu v přílohách VIII a IX úmluvy;

Článek 3

Drobné úpravy postoje uvedeného v článcích 1 a 2 mohou být s ohledem na vývoj na patnáctém zasedání konference smluvních stran schváleny zástupci Unie po konzultaci s členskými státy během koordinačních zasedání na místě bez dalšího rozhodnutí Rady.

Článek 4

V případě, že na patnáctém zasedání konference smluvních stran bude přijato doplnění nových položek týkajících se odpadních elektrických a elektronických zařízení, která nejsou charakterizována jako nebezpečná, do přílohy II úmluvy, použije Unie v případě potřeby postupy stanovené v rozhodnutí OECD, aniž by tím bylo dotčeno oznámení předkládané v souladu s článkem 11 úmluvy, aby bylo zajištěno, že tím nebudou dotčeny stávající kontroly zásilek odpadních elektrických a elektronických zařízení, která nejsou charakterizována jako nebezpečná, v rámci Unie a EHP.

Článek 5

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 24. listopadu 2020.

Za Radu
předseda
M. ROTH

PŘÍLOHA

ČÁST I

Návrh na změnu přílohy IV Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování předložený jménem Evropské unie**(návrh nového textu v příloze IV)**Příloha IV ⁽¹⁾

Způsoby zneškodňování

Existují dvě kategorie způsobů zneškodňování odpadů, a to způsoby, které umožňují využití, a způsoby, které neumožňují využití. Oddíl A zahrnuje způsoby, které neumožňují využití, oddíl B potom způsoby, které využití umožňují.

Tato příloha obsahuje v oddíle A i v oddíle B také způsoby zneškodňování, které se provádějí před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v příslušném oddílu ⁽²⁾.

Tato příloha se vztahuje na veškeré způsoby zneškodňování odpadů bez ohledu na jejich právní status a bez ohledu na to, zda jsou považovány za šetrné k životnímu prostředí.

A. Způsoby, které neumožňují využití

Způsob, který neumožňuje využití, je činnost, která není využitím, a to ani v případě, že jejím sekundárním důsledkem je zpětné získání látek nebo energie.

D20 Ukládání do technicky provedených povrchových skládek izolovaných od vnějšího prostředí.

D21 Ukládání do povrchových nádrží (např. vypouštění kapalných odpadů nebo kalů do prohlubní, nádrží nebo lagun).

D22 Ukládání na povrch země jiné než v položkách D20 a D21 (např. trvalé nadzemní uložení).

D23 Trvalé podzemní uložení (např. uložení kontejnerů v dole).

D24 Ukládání pod úroveň povrchu země jiné než v položce D23 (např. injektáž do vrtů, solných komor přírodních úložišť).

D25 Úprava půdy procesy na místě (např. biologický rozklad nebo biologická či chemická úprava[...]).

D26 Vypouštění do vodních těles s výjimkou moří/océánů.

D27 Vypouštění do moří/océánů, včetně ukládání do mořského dna.

D28 Vypouštění do atmosféry (např. odvětrání stlačených nebo zkapalněných plynů).

D29 Tepelné zpracování jiné než v položce R 24 v oddíle B (např. spalování).

D30 Jiné způsoby, které neumožňují využití, než jsou způsoby uvedené v položkách D 20 až D 29.

D31 Biologická úprava před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle A.

D32 Směšování, včetně míšení, před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle A.

D33 Manuální úprava (např. separace), fyzikální/mechanická úprava jiná, než je úprava uvedená v položce D32 (např. separace, rozmělnění, odpařování, sušení, úprava v autoklávu), fyzikální/chemická úprava (např. extrakce rozpouštědly), chemická úprava (např. neutralizace, chemické srážení) nebo imobilizace (např. stabilizace, solidifikace) před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle A.

D34 Předúprava před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle A.

D35 Jiná úprava před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle A, než jsou úpravy uvedené v položkách D31 až D34.

D36 Dočasná skladování před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle A.

⁽¹⁾ Změny této přílohy vstupují v platnost dnem [datum, které nastane [tři][čtyři] roky od přijetí konferencí smluvních stran].

⁽²⁾ Viz způsoby D31 až D36 v oddíle A a způsoby R26 až R31 v oddíle B.

B. Způsoby, které umožňují využití

Způsob, který umožňuje využití, je činnost, jejímž hlavním výsledkem je, že odpad slouží užitečnému účelu tím, že nahradí jiné materiály, které by jinak byly použity ke konkrétnímu účelu, nebo jejímž výsledkem je, že je odpad upraven k tomuto konkrétnímu účelu, a to v daném zařízení nebo v širším hospodářství.

R20 Příprava k opětovnému použití (např. kontrola, čištění, oprava, rekonstrukce).

R21 Recyklace organických látek (např. fyzikální/mechanická úprava, chemická úprava).

R22 Recyklace kovů a sloučenin kovů (např. tavení, hydrometalurgie, fyzikální/mechanická úprava).

R23 Recyklace jiných anorganických látek, než jsou látky uvedené v položce R22 (např. fyzikální/mechanická úprava, chemická úprava).

R24 Tepelné zpracování, jehož hlavním výsledkem je výroba energie (např. spalování).

R25 Jiné způsoby, které umožňují využití, než jsou způsoby uvedené v položkách R20 až R24.

R26 Biologická úprava před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle B.

R27 Směšování, včetně míšení, před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle B.

R28 Manuální úprava (např. separace), fyzikální/mechanická úprava jiná, než je úprava uvedená v položce R27 (např. separace, rozmělnění, odpařování, sušení, úprava v autoklávu), fyzikální/chemická úprava (např. extrakce rozpouštědly) nebo chemická úprava (např. neutralizace, chemické srážení) před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle B.

R29 Předúprava před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle B.

R30 Jiná úprava před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle B, než jsou způsoby uvedené v položkách R26 až R29.

R31 Dočasná skladování před zneškodněním některým ze způsobů uvedených v oddíle B.

ČÁST II**Návrhy na změnu přílohy II a IX Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování předložené jménem Evropské unie**

Ve dvou poznámkách pod čarou k položce Y48 v příloze II úmluvy a ve dvou poznámkách pod čarou k položce B3011 v příloze IX úmluvy se text „Recyklace/regenerace organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (R21 v příloze IV oddíle B)“ nahrazuje textem „Recyklace organických látek (např. fyzikální/mechanická úprava, chemická úprava) (R21 v příloze IV oddíle B)“ a text „způsob R3“ se nahrazuje textem „způsob R21“.

Tyto změny vstupují v platnost spolu se vstupem v platnost změny přílohy IV úmluvy.

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2020/1830**ze dne 27. listopadu 2020****o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie na 40. zasedání stálého výboru Úmluvy o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť (Bernská úmluva)**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Úmluva o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť (dále jen „úmluva“) byla uzavřena Unií rozhodnutím Rady 82/72/EHS ⁽¹⁾ a vstoupila v platnost dne 1. září 1982.
- (2) Podle úmluvy může stálý výbor zřízený úmluvou (dále jen „stálý výbor“) přijmout změny článků 13 až 24 této úmluvy a předložit je Výboru ministrů Rady Evropy (dále jen „Výbor ministrů“) ke schválení a následně smluvním stranám (dále jen „strany“) k přijetí.
- (3) Podle úmluvy odpovídá stálý výbor za sledování uplatňování úmluvy, a zejména může podávat jakékoli návrhy na zlepšení účinnosti této úmluvy.
- (4) Stálý výbor má na svém 40. zasedání ve dnech 30. listopadu až 4. prosince 2020 přijmout rozhodnutí o změně úmluvy za účelem zavedení finančních ustanovení a o vypracování rozšířené dílčí dohody o fondu pro provádění úmluvy.
- (5) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie ve stálém výboru, neboť jeho rozhodnutí jsou akty s právními účinky.
- (6) Sekretariát úmluvy (dále jen „sekretariát“) předložil návrh na změnu úmluvy tak, aby byl zaveden finanční mechanismus, na jehož základě by stálý výbor stanovil rozsah povinných finančních příspěvků smluvních stran, které by doplnily běžný rozpočtový příděl Rady Evropy.
- (7) Podle úmluvy má změny úmluvy nejprve schválit Výbor ministrů a následně takové změny vstoupí pro všechny smluvní strany v platnost třicátého dne poté, co všechny smluvní strany oznámily, že danou změnu již přijaly.
- (8) Sekretariát rovněž předložil návrh na posílení mezivládní spolupráce při provádění úmluvy prostřednictvím vypracování rozšířené dílčí dohody, která by zahrnovala povinný finanční příspěvek pro smluvní strany rozšířené dílčí dohody.
- (9) V souladu se Statutem Rady Evropy a příručkou Výboru ministrů Rady Evropy o postupech a pracovních metodách vstoupí navrhovaná rozšířená dílčí dohoda po rozhodnutí stálého výboru v platnost pro všechny smluvní strany takové dohody poté, co ji Výbor ministrů přijme dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů a většinou zástupců oprávněných zasedat ve Výboru ministrů a poté co bude dosaženo požadované usnášední schopnosti.
- (10) Jakmile bude navrhovaná rozšířená částečná dohoda přijata, bude na smluvních stranách úmluvy, aby rozhodly, zda se stanou její smluvní stranou.
- (11) Tímto rozhodnutím není dotčeno žádné budoucí rozhodnutí Rady o tom, zda je vhodné, aby se Unie stala smluvní stranou navrhované rozšířené dílčí dohody.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 82/72/EHS ze dne 3. prosince 1981 o uzavření Úmluvy o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť (Úř. věst. L 38, 10.2.1982, s. 1).

- (12) Vzhledem ke snížení finančních prostředků poskytovaných prostřednictvím řádného příspěvku Rady Evropy, jakož i ke snížení dobrovolných příspěvků smluvních stran, je naléhavě nutné vytvořit bezpečný a spolehlivý zdroj financování pro fungování úmluvy.
- (13) Změna úmluvy s cílem zavést finanční mechanismus je v souladu s tím, jak jsou financovány jiné mnohostranné dohody o životním prostředí, a zajistila by spravedlivý příspěvek všech smluvních stran. Znění změny úmluvy navrhané sekretariátem však ponechává nejistotu, pokud jde o finanční mechanismus, který má být zaveden, zejména s ohledem na rozlišování mezi hlavními a programovými rozpočty a na výši požadovaných příspěvků.
- (14) Na unijní podporu změny úmluvy za účelem zavedení finančního mechanismu by se vztahoval postup stanovený v čl. 218 odst. 2 až 4 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (15) Značná doba potřebná pro jednání o změně úmluvy a pro vstup této změny v platnost poukazuje na potřebu bezprostřednějšího finančního řešení, které by umožnilo, aby úmluva mohla v mezidobí nadále efektivně fungovat. Tato potřeba by byla naplněna prostřednictvím navrhané rozšířené dílčí dohody.
- (16) Postojem Rady by tudíž mělo být navrhnout odklad rozhodnutí o změně úmluvy a podpořit vytvoření rozšířené dílčí dohody,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postojem, který má být jménem Unie v záležitostech spadajících do její pravomoci zaujat na 40. zasedání stálého výboru Úmluvy o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, je navrhnout odklad hlasování o návrhu na změnu úmluvy za účelem zavedení finančních ustanovení na 41. zasedání stálého výboru a podpořit vypracování rozšířené částečné dohody, kterou se zřizuje fond na podporu provádění úmluvy, a to na základě návrhu předloženého stálému výboru.

Článek 2

S ohledem na vývoj jednání na 40. zasedání stálého výboru se zástupci Unie po konzultaci s členskými státy během koordinačních schůzek na místě mohou bez dalšího rozhodnutí Rady dohodnout na upřesnění postoje uvedeného v článku 1.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 27. listopadu 2020.

Za Radu
předseda
M. ROTH

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2020/1831**ze dne 30. listopadu 2020****o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Společné radě zřízené Dohodou o hospodářském partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a státy SADC EPA na straně druhé, pokud jde o úpravu některých referenčních množství stanovených v příloze IV této dohody**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda o hospodářském partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a státy SADC EPA na straně druhé ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“) byla podepsána Unií a jejími členskými státy dne 10. června 2016.
- (2) Do jejího vstupu v platnost je dohoda prozatímně prováděna mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a Republikou Botswana, Královstvím Lesotho, Namibijskou republikou, Jihoafrickou republikou a Svazijským královstvím na straně druhé ode dne 10. října 2016 a mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a Mosambickou republikou na straně druhé ode dne 4. února 2018.
- (3) Podle čl. 102 odst. 1 dohody má Společná rada států SADC EPA – EU (dále jen „Společná rada“) pravomoc přijímat rozhodnutí ve všech záležitostech, kterých se dohoda týká.
- (4) Článek 35 dohody stanoví, že Jihoafrická celní unie (dále jen „SACU“) může uplatnit ochranné opatření ve formě dovozního cla, jestliže v průběhu daného období dvanácti měsíců objem dovozu do SACU v případě zemědělského produktu uvedeného v příloze IV dohody a pocházejícího z Unie přesáhne referenční množství, které je v této příloze pro daný produkt uvedeno.
- (5) V poznámce pod čarou 1 přílohy IV dohody se stanoví poměrná úprava některých referenčních množství u celních položek označených hvězdičkou v případě, že dohoda vstoupí v platnost po roce 2015.
- (6) Je vhodné stanovit postoj, který má být zaujat jménem Unie ve Společné radě, neboť rozhodnutí Společné rady o úpravě některých referenčních množství stanovených v příloze IV dohody bude pro Unii závazné,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být zaujat jménem Unie ve Společné radě států SADC EPA – EU (dále jen „Společná rada“), zřízené Dohodou o hospodářském partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a státy SADC EPA na straně druhé (dále jen „dohoda“), pokud jde o úpravu některých referenčních množství produktů uvedených v příloze IV dohody a označených hvězdičkou pro účely článku 35 dohody, bude vycházet z odpovídajícího návrhu rozhodnutí Společné rady ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 250, 16.9.2016, s. 3.

⁽²⁾ Viz dokument ST 12376/20 na adrese <http://register.consilium.europa.eu>.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 30. listopadu 2020.

*Za Radu
předseda
M. ROTH*

OPRAVY

**Oprava směrnice Rady (EU) 2020/262 ze dne 19. prosince 2019, kterou se stanoví obecná úprava
spotřebních daní**

(Úřední věstník Evropské unie L 58 ze dne 27. února 2020)

Strana 31, čl. 43 odst. 1:

místo: „...a záložních dokladů uvedených v člancích 38, 39 a 41 ...“,

má být: „...a záložních dokladů uvedených v člancích 38, 39 a 40 ...“.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)

ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS